

Vzroki katastrofe v Primero, Colo.

Za grozno nesrečo so odgovorne državne oblasti, lastniki rovov in njihovi uradniki.

DOBIČKAŽELJNOST, BREZVEST-
NOST IN MALOMARNOST,
SO PRAVI VZROKI
NESREČE.
—
RAZNE LAŽI.

Za grozno katastrofo, v Primero, Colo., pri kateri je moralo umreti toliko naših rojakov so, kakor se je sedaj dognalo, v prvi vrsti odgovorni lastniki rovov, kakor tudi državne oblasti. Dognalo se namreč, da bi se nesreča ne pripetila, ako bi družbena dobičkaželnost ne bila toliko in ako bi državne oblasti izpolnjevali svoje dolžnosti. Vse to se je dokazalo pri zadnjem zborovanju Trinidad Miners' Union št. 198, ktera unija spada k Western Federation of Miners.

Glasom izpovedanj članov imenovane unije, Honza Triva in A. D. Danda, je državni inšpektor rovov v Colorado že povodom zadnjega obiska tukajšnjega rova, pred tremi meseci, pronašel, da je rov napolnjen z plini, vsled česar je odrešil, da se morajo v rovu rabiti le varnostne svetilke. Kljub temu je pa imenovan inšpektor, imenovan Jones, izjavil že 20. januarja, da je vsaka nevarnost glede preteče razstrelbe odstranjena. Vse to njegove izjave, so smeli premagariji od 1. februarja nadalje rabiti zopet odprte svetilke.

Kakor vedno, tako je inšpektorja Jonesa tudi pri pregledovanju rova dne 29. januarja spremljal takozvani boss Williams, dasiravno bi se to ne smelo zgoditi, ker inšpektorja bi moral spremljevati kak navaden premogar. Ker se je v rovu nabralo že 31. januarja mnogo plina, je bilo le težavno 60 premogarjev pregovoriti za to, da so šli v rov na delo, dasiravno so imenovanega dne še rabili varnostne svetilke. Iz tega sledi, da je bilo inšpektorju Jonesu povsem natančno znano, v kakem stanju je bil imenovan premogov rov. Kljub vsemu temu, so pa delavci dne 1. februarja odšli na delo z odprtimi svetilkami.

Trditve Colorado Fuel & Iron Co., da se je razstrelba pripetila vsled tega, ker so se podpore podirle, ni resnična. Ako bi bilo temu tako, potem bi se premogarijem tudi ne zamogla očitati kaka krivda, kajti na razpolago niso imeli dovolj lesa, da bi zamogli podpore poboljšati. Ker je pa primanjkovalo lesa, so morali podpore jemati na onih prostorih, kjer se več ne dela, in jih rabiti na novih prostorih. Ako bi si družba nabavila 25 vozov lesa in pri tem ne skušala hraniti ter ako bi državni pregledovalec rovov izvršil svojo dolžnost, potem bi o podrtju podpor ne moglo biti govora.

Kljub vsemu temu pa neče nijedna oblast nastopiti proti Colorado Fuel & Iron Co. Od postavodaje in od državnih oblasti nimajo premogariji kaj pričakovati. Razun katastrofe v Primero, je moralo tekom lanskega leta v premogovih rovih countyja Animas umreti 25 premogarjev in v istem času je bilo na stotine premogarjev poškodovanih, ne da bi se kedaj za to zmenili.

Vsled tega je zgoraj imenovana unija pri svojem zadnjem zborovanju sprejela dve resoluciji. Sprvo se zahteva takojšnja odločitev državnega inšpektorja rudnikov Jonesa, kterega naj se nadomesti z kakim izkušenim premogarijem. Nadalje naj se vsi premogariji rovi v countyju Animas, kakor tudi v Huerfano preiščejo; co-roner countyja Animas, naj se odstavi in imenuje naj se posebna komisija, ktera naj preišče vzroke zadnje razstrelbe v rovu v Primero, nakažuje. Nadalje se boče pozvalo gubernerja, naj imenuje na račun unije v Primerju in Western Federation of Mine s državnim posebnim preiskovalcem rovov in zdravstvena oblast naj preišče stanovanja v kterih morajo premogariji stanovati.

Unija je tudi pozvala vlade Avstrije, Nemčije, Italije, Japonske in Grške, naj skrbje za to, da se preiščejo razmere, kakoršnje obstoje v rovih v južnem Colorado.

Nesogoda na železnici.

Middletown, N. Y., 17. febr. V takozvanem Mulligan Cut, 13 milj južno od tujak, je večeraj zvečer skočil raz tir potki zapadu vozeči Chicago Limited vlak od New York, Ontario & Western železnice, ker se je na tiru nabralo obilo ledu. Vagoni se k sreči niso prevrnili, in tako se potnikom ni nič zalega pripetilo. Železniško vodstvo je poslalo na lice mesta takoj poseben vlak, s kterim so potem potniki nadaljevali svojo pot.

Roosevelt ob gorenjem Nilu.

Gondokora, Sudan, 18. febr. Bivši predsednik Združenih držav je dospel večeraj zajedno s svojim sinom Kermitom in ostalimi člani ekspedicije semkaj. V Gondokori ostane le jeden dan. Iz Bar el Jabela naprej je ekspedicija potovala na yachi generala Reginald Wingateja, oziroma vrhovnega poveljnika egipčanske vojske. Na isti ladiji boče ekspedicija najbrže potovala tudi dalje po Nilu in sicer vse do Kartuma.

Na Ellis Islandu. Letno poročilo.

NASELNIŠKI KOMISAR MR. W. WILLIAMS POROČA, ČEMU JE ZDAL TAKO STROGE ODREDBE.

Govilo uradnikov boče treba pomnožiti v svrhu boljšega poslovanja.

STROGO PO ZAKONIH.

Letnemu poročilu generalnega naselniškega komisarja za minolo poslovno leto, je pridejano tudi letno poročilo naselniškega komisarja newyorkške luke, Mr. Williams, ktero je tem zanimivejše, ker prihaja večina naseljenecv skozi newyorksko luko v Združene države. Williams izjavlja v svojem poročilu, da skrbi za to, da se strogo po zakonu postopa z naseljeneci, da se na ta način po možnosti veliko število nedobrodošljih naseljenecv zavrne in pošlje tje, od kjer so prišli.

V svojem poročilu omenja Williams tudi odredbo, ki določa, da mora imeti vsak naseljenec pri sebi \$25, ako boče, da se mu dopusti izkrcanje, in povdarja, da ta odredba ni naperjena proti onim ljudem, kteri nimajo tega denarja, temveč jo je izdal iz človekoljubja, kajti vsekako je potrebno, da ima naseljenec potem, ko se izkrci nekoliko denarja, da se zamore na ta način preživeti, dokler ne dobi dela. Nekteri ljudje so očitali Williamsu, da je imenovana odredba nepotrebna, kajti vsak naseljenec dobi, ko pride na Ellis Island po pošti od svojih prijateljev potreben denar. Vendar se je pa že čestokrat dokazalo, da je tako poslan denar le navidezno namenjen naseljenecu, kajti potem, ko ostavi Ellis Island, se mu denar običajno odvzame. Canadski naselniški zakonik so v tem pogledu boljše, kakor naši, kajti oni zakoni določajo, da mora imeti vsak naseljenec gotovo svoto denarja pri sebi, ko se izkrci in kedor nima denarja, se mora jednostavno vrniti v Evropo.

Glavni vzrok, da prihaja semkaj toliko siromašnih naseljenecv je iskati v tem, da je pri nas v Ameriki mnogo agentov in tudi nekoliko družb kterih namen ni nič drugega, kakor vabiti ljudi v Ameriko, kar se dogaja s pomočjo lažljivih obljub. Tako se bavijo z vabo naseljenecv nekerke verske družbe, ktere so navidezno dobrodelne, ki pa v resnici naseljenecv le izkoriščajo. Te družbe so deloma tudi v Evropi dobro organizovane, in v novejšem času so pričele v Evropi, zlasti pa v Avstriji, snovati takozvane izselniške odseke. To delo so prevzeli nekteri duhovni v Avstriji, ki imajo tukaj svoje zaveznike. — O teh agentih boče naselniški komisar poročal natančneje v posebnem poročilu. Za sedaj naj zadostuje le, ako se povdarja, da so oblasti premalo menile za poslovanje teh škodljivih družb.

Dasiravno so naseljeneci potrebni, jih prihaja sem velikansko število, od kterih dežela nima nikakih koristi. K tem naseljenecv spadajo pred vsem oni, ki se nastanijo v velikih inozemskih kolonijah, kjer čestokrat čakajo cele tedne na delo, dočim delodajalci na deželi zamaženo iščejo delavcev. Da rastejo kolonije inozemcev po večjih in manjših mestih, je največji mnogovrstni vzrok. Pred vsem gre vsakdo rad k svojim rojakom, dočim so za to navesti še drugi vzroki, kteri pa za sedaj ne spadajo v javnost. Ako se hoče na Ellis Islandu postopati z naseljeneci natančno po zakonu, je treba pred vsem število uradnikov pomnožiti in tudi prestore povečati. Čestokrat se dogaja, da pride na otok po 5000 naseljenecv na dan, tako, da se zamorejo uradniki baviti z vsakim naseljenecem bavit le po dve minuti, kar nikakor ne zadostuje, da se naseljenecv stavi predpisanih 33 vprašanj.

Tekom večera so prijeli Italijana G. Alontano, ki stanuje na 76 Carroll St., kajti ta je osumljen, da je streljal na svoja rojaka.

Prostovoljno povišanje plače.

Utica, N. Y., 17. febr. Oriskany Co., ki je najstarejša družba za pridobivanje železa v deželi, je vsem svojim delavcem prostovoljno povišala plačo za 10 do 15 centov. Večeraj so delavcem izplačali njihov zaslužek in vsak delavec je našel v kuverti naznanilo, da se mu je plača povišala.

Velik požar.

Iz San Salvadorja, Salvador, Srednja Amerika, se poroča, da je zgorelo tamošnje gledališče in nekoliko bližnjih poslopaj. Požar je napravil za \$100,000 škode.

O sedanjih draginjah. Armourjeva izpoved.

PREISKOVALNA KOMISIJA, KI PREISKUJE DRAGINJO MESARJA, JE ZASLIŠALA MESARJA ARMOURJA IN SWIFTA.

Armour trdi, da ni sklenil nikake pogodbe z drugimi mesarji glede cen.

PROTI TRUSTU.

Jefferson City, Mo., 18. febr. Posebna preiskovalna komisija, ktera skuša dognati vzroke sedanjih draginjah in kaznovati one ljudi, kteri so za draginjo odgovorni, je pričela zasliševati glavne priče. Tako je moral večeraj kot priča nastopiti C. W. Armour, predsednik Armour Packing Co. iz Kansas City, kakor tudi G. F. Swift od mesarske trdke Swift & Co. iz Chicago, Ill. Armour, kterega so prvega zaslišali, je izjavil, da njegova družba ni v zvezi z National Packing Co. v New Jersey in potem je tudi zatrdil, da med velikimi mesarji ni nikdar prišlo do kakakega dogovora glede cen mesa, oziroma glede odstranitve vsake konkurence. Povedal je tudi, da ima njegova trdka skoraj po vseh državah svoje filijale, ktere morajo glavnemu podjetju v Chicago redno poročati o stanju poslov. Nadalje je tudi povedal o drugih korporacijah, kteri so v njegovi kontroli. Zatrdil je nadalje, da se cena mesa določi potom konkurence in je odločno zanikal, da bi njegova trdka zajedno z drugimi mesarji sporazumno določala ceno mesa.

Tudi mesar Swift je slično izpovedal kakor Armour in je se pristavil, da je njegova trdka lastnica delnice mesarske trdke Schwarzschild and Sulzberger. Povedal je tudi, da ima za \$7,000,000 delnic podjetja National Packing Co. of New Jersey, ktera družba je bila prejšnj last njegovega očeta. Trdka Armour je v lanskem letu poklala goveje živine, ovace in prešičev v skupni vrednosti 115 milijonov dolarjev.

V ostalem pa zatrjujejo mesarji, da je sedanjih draginjo pripisati malemu pridelku naših farmerjev in navedenju živinoreje. Vsako leto se v republiki proda za kakih 1300 milijonov dolarjev in od te svote odpade 60 odstotkov na neodvisne mesarje.

UMOR NA ULICI.

Italijani so ustrelili svojega rojaka.

Ko je šel večeraj zvečer 44 let star Italijan Giovanni Gallo po Carroll St. Brooklyn Borough v New Yorku proti svojemu domu in nesel nekoliko drv na rami, sta ga napadla dva Italijana, ki sta pričela nanj streljati, tako, da je nesrečno na mestu obležal mrtev. Morilec sta ušla in sedaj jih brooklynski detektivji marljivo iščejo. Čemu so lopovi svojega rojaka na ulici ustrelili, se ne da še sedaj dognati. Nekteri ljudje pričajo, da so videli, kako sta morilec sledila Italijanu po Clinton in Carroll St. in medtem, ko je večji Italijan nesrečnika ustrelil za uho, ustrelil je drugi dvakrat svojo žrtev v tilnik. Truplo pokojnika so prenesli v policijsko postajo na Butler St., kjer je potem pokojnika spoznala njegova žena za svojega moža. Pri pokojniku so našli \$156 denarja in listine, ki so bile označene z njegovim imenom. Njegov zet je policiji povedal imena onih Italijanov, kteri so pokojnika sovražili.

Tekom večera so prijeli Italijana G. Alontano, ki stanuje na 76 Carroll St., kajti ta je osumljen, da je streljal na svoja rojaka.

Prostovoljno povišanje plače.

Utica, N. Y., 17. febr. Oriskany Co., ki je najstarejša družba za pridobivanje železa v deželi, je vsem svojim delavcem prostovoljno povišala plačo za 10 do 15 centov. Večeraj so delavcem izplačali njihov zaslužek in vsak delavec je našel v kuverti naznanilo, da se mu je plača povišala.

Velik požar.

Iz San Salvadorja, Salvador, Srednja Amerika, se poroča, da je zgorelo tamošnje gledališče in nekoliko bližnjih poslopaj. Požar je napravil za \$100,000 škode.

Rockefellerjevo velikonočno darilo.

SAMO ROCKEFELLER DOBI OD STANDARD OIL CO., ČETRTLETNO DIVIDENDO 4,050.000 DOL.

Četrletna dividenda na delnice imenovane družbe znaša 15,000.000 dolarjev.

VELIKANSKI PRIHODKI.

Na delniški borzi v New Yorku se naznanja, da znaša četrletna dividenda na delnice Standard Oil Co., oziroma dividenda za prve tri mesece letošnjega leta po \$15. Iz tega naznanila je toraj razvidno, kako velikanske dobičke ima petrolejski trust od svojega monopola. Imenovana družba je kapitalizovana z 100,000,000 dolarji, dasiravno se prodaja delnice po \$630. Delničarjem se izplača kot četrletna dividenda petnajst milijonov dolarjev. Največji delničar te družbe je John D. Rockefeller — on ima 27,000 delnic — in za nje dobi dne 15. marca \$4,050,000 dividende, oziroma četrletnega dobička. Henry M. Flagler dobi \$900,000; Wm. Rockefeller \$480,000 in John D. Archbold 105,000 dolarjev.

John D. Rockefeller je tekom zadnjih dvanajstih let dobil samo na dividendah od delnic imenovane družbe velikansko svoto \$118,179,440, oziroma povprečno vsako leto po 9,800,000 dolarjev. Njegove dividende so naložene v obrestonosnih sekuritetah, tako, da nihče ne ve koliki so njegovi prihodki poleg onih, ktere ima od Standard Oil Co. Samo z dobičkom zadnjih dvanajstih let bi zamogel J. D. Rockefeller kupiti četrto mesta Chicago, ktero je drugo največje mesto v Ameriki in tretje največje na svetu. Od leta 1898 naprej je Standard Oil Co. izplačala na dividendah 451,772,000, oziroma štiri in polkrat toliko, kolikor znaša njena glavnica, dočim znašajo njeni dobički od imenovane družbe leta nadalje \$1,000,000,000, oziroma več, kakor vsi dolgovi Združenih držav.

IZ AVSTRO-OGRSKE.

Cesar proti neprestanim minister-

skim spremembam.

Dunaj, 18. febr. Ministerski predsednik Bienerth razpravlja sedaj z vodjanih raznih strank glede končne rešitve poslov državnega zbora, kteri prične dne 24. februarja zopet z zasjedanjem. Zajedno razpravlja tudi s strankami glede eventuelne spremembe kabineta.

Danes se je tudi zvedelo, da se je cesar Fran Josip odločno izjavil proti neprestanim spremembam v kabinetu, kajti to je največja ovira delovanju parlamenta.

Boji v Afriki.

Aden, Arabija, 18. febr. Takozvani Mulahovi derišvi v deželi Somali so že nekaj časa na bojnem potu in so nedavno napadli rod Mijertain. Mnogo ljudi je bilo pri tem ubitih in neko večjo vas imenovanega rodu so derišvi požgali. Pri tem so vplenili 14,000 velblodov. V bojih jila je palo 40 in zgbili so tudi 90 najboljših konj.

Parnik se je potopil; vsi rešeni.

Juneau, Alaska, 18. febr. Na poti iz Yaldea v Seattle, Wash., je parnik Yucatan večeraj dopoldne zavezil v velikanski ledenik in se je potem tekom osmih minut potopil. Na parniku je bilo 65 potnikov, in potniki, kakor tudi mornarji so se rešili na Chicago Island. Tje je sedaj odplul parnik Santa Ana, s kterim bodo potovali v Juneau.

Sežgano otročje truplo.

Na nekem stavbišču na Belmont Avenue Brooklyn Borough v New Yorku je večeraj nek policaj našel na pol sežgano truplo kakga dva dni starega otroka možkega spola. Truplo je ležalo kraj ugaslega ognja na snegu in je bilo deloma ožgano. Truplo so poslali coronerju, da boče dognal, je li bil otrok, ko se ga izpostavi, še pri življenju.

Kanibalizem v Canadi? Lačni zlatoiskalci.

POLICIJA V ONTARIO SE BAVI Z SLUČAJEM KANIBALIZMA, KI PA ŠE NI DOKAZAN.

Dva zlatoiskalca sta našla razkosano človeško truplo.

ŽRTVE VIHARJA.

Montreal, Canada, 18. febr. Semkaj je prišel nek uradni provincionalne ontarijske policije, da najde potrebno pričo, da boče tako dokazal o nekem kanibalizmu, ki se je nedavno pripetil. Stewart Peek, član Beckove kuhanarne je dobil iz Cobalta od nekega prijatelja fotografijo, kojo je slednji našel v snegu, in ktera kaže truplo nazaga in deloma razkosanega moža. Truplo, ktero predstavlja fotografija, sta našla dva zlatoiskalca in policija je povsem uverjena, da ima opraviti z kanibalizmom.

Znano je namreč, da so trije državljani Združenih držav pri iskanju zlata, kmalo potem, ko so si prilastili svoja zemljišča, zašli v snežni vihar in tako jim ni bilo mogoče priti do ljudi ali na varno. Truplo jednega so našli kraj droga, na kterem so bila zapisana imena vseh treh. Njegovo truplo je bilo brezdomno z nožem razparano. Jeli nesrečnik zmružil, in so li potem njegovi tovariši pričeli jesti njegovo meso, ali so ga pa umorili in potem jedli, je še neznan.

Policija išče kanibale sedaj v pokrajini severno od Cobalta, kakor tudi onega moža, ki je truplo fotografiral, da dobi od njega natančnejša poročila.

SPADA LI KOKOŠ K PTICAM?

Za kokošja jajca je plačati carino po pet centov za ducat, dočim so ptičja jajca carine prosta.

Washington, D. C., 17. februarja. Washingtonska vlada se sedaj bavi z nekim zelo važnim vprašanjem, ktero je pa tako težavno, da nihče ne ve, bode li mogoče to vprašanje rešiti.

Vprašanje je nastalo vsled tega, ker je prišel semkaj nek mož iz New Yorka, ki želi, naj se mu povojno odgovori na njegovo vprašanje. Tujec je obiskal oddelke ljudskega zaklada in njegovo vprašanje je takoj vznemirilo vse vladine vslužbenec, kteri dobivajo v Washingtonu \$4,000,000 letne plače. Vprašanje se glasi: "Je li kokoš ptica?"

Z tem vprašanjem se je najpreje bavil tajnik Mae Veagh in vprašanje je prišlo od enega trgovca, ki se bavi z importom jaje. Zakon namreč določa, da je plačevati za ducat jaje 5 et. carine, dočim za ptičja jajca ni ničesar plačevati. Vsled tega želi onijajji importer zvedeti, so li kokoši tudi ptice.

Tanik Bailey, ki dela v McVeaghevem uradu tudi ni vedel odgovoriti na to vprašanje in tako je poslal vprašanje k pomožnemu tajniku Curtisu, kteri izgleda tako, kakor da bi znal rešiti to vprašanje.

Denarje v staro domovino

pošiljame	
za \$ 10.30	50 kron.
za 20.45	100 kron.
za 40.90	200 kron.
za 102.25	500 kron.
za 204.00	1000 kron.
za 1018.00	5000 kron.

Pokština je viteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljave izplačajo c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dne.

Denarje nam poslati je najpriljubnejše do \$25.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKKER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.,
Cleveland, Ohio.

Demonstracije v Nemčiji. V Frankobrodu ob M.

PRI DEMONSTRACIJAH ZA VOLILNO PRAVICO JE NADLA POLICIJA LJUDI Z MEČI.

Pri tem je bilo mnogo ranjenih. Nemiri se nadaljujejo.

PAPRIKA ZA POLICAJE.

Berolin, 18. febr. Iz Frankobroda ob Maini se javlja o velikanskih demonstracijah v prid volilne reforme. Pri demonstracijah je teklo obilo krvi. Socijalni demokratje so namreč večeraj priredili veliko zborovanje, da tako protestujejo proti nastopanju policije na Pruskem proti ljudem, ki zahtevajo svoje pravice. To mirno zborovanje je pa policija porabila v to, da je zborovalec napadla, in sicer na oni brutalni način, ki je le Nemčiji lasten. Zborovanje se je inace povsem mirno vršilo. Po zborovanju, pri kterem je bilo na tisoče ljudi, prišlo je pa na ulicah takoj do nemirov in izgrediv. Ljudje so hodili po ulicah trumoma in prepevali revolucione narne pesmi. Ko je prišla policija, da demonstrante razžene, so jo slednji sprejeli s kamenjem in vrečami paprike, kakor so policaji pričeli po množici udrihati z meči in tudi streljati iz revolverjev, tako, da je bilo lažpoma na ulicah mnogo ranjenecv.

Nekdo je nekega policaja zabodel v prsi in slednji je prišel streljati. Nek demonstrant je dobil krogelj v nogo in neka ženska dve krogelji v ledja. Tudi nek vladin uradnik, kterega je množica napadla, je prišel streljati. Koliko je število ranjenecv, še ni natančno znano, vendar je pa zelo veliko.

Demonstracije se vedno niso končale, kajti, ko se je odposlalo to poročilo, vršili so se ulični boji še po vseh delih mesta.

Boj proti reakcionarnemu pruskemu volilnemu redu postaja po vsej Nemčiji vedno nevarnejši. Vsa mesta in korporacije sprejemajo sklepe, s kterimi se izjavljajo proti vladi. Celotna uradniške zveze so sedaj pričele javno obsojati novo prusko volilno reformo.

Socijalni demokratje so vložili proti reformi interpelacije, o kteri bodo danes v državnem zboru razpravljali. Poslanec tukajšnjega mesta so večeraj jednoglasno sklenili, da bodo v pruskem državnem zboru jednoglasno glasovali proti volilni reformi.

Rešeni potniki.

Quellon, Chile, 18. febr. Semkaj dospeli vlačni parnik Pisagua, ki se je mudil na Magellanovej ožini, je prinesel veselo vest, da se je chilski križarki Ministro Zenteno posrečilo rešiti vse potnike ponesrečenega angleškega parnika Lima, ki je vozil v Chile in pri tem je na imenovan ožini zavezil na pečine. Na križarko so vzeli vseh 80 potnikov, kteri so čakali na parniku Lima na konono rešitev. Dva potnika nista hotela čakati rešitve in sta plavala na kopno, kamor sta srečno dospela. Tudi ta dva sta sedaj na imenovan križarki, ktera povede vse rešene potnike na mornarje v Amund.

Žaloigra v hotelu.

Caracas, Venezuela, 18. febr. Dva si vslužbenec Panama Railroad Co. in tajnik Colombian Trust Company v Panami, Robert Young, je v enem tukajšnjem hotelu našel svojo ženo in samega sebe. Pokojni je ostavil pismo, v kterem naznanja, da je izvršil samomor in smrt je bil v denarnih nepravilih.

Pošte kot delavske pomočnice.

Washington, D. C., 17. febr. Zastopnik Garner iz Pennsylvania je vložil v zastopniški zboru, kteri vsled kterega naj se generalni štirarja pooblasti, naj v vsaki poštne uradu v deželi ustanovi po eno posredovalnico dela, v kteri boče delodajalci redno plačevali delavcev, kteri iščejo delo, di obratno. Imeniki naj se countyju vsaki dan spopadajo.

Za obilen obisk se vam priporoča
Frank Gonis,
urad nad Bartolovo prodajalno,
Chisholm, Minn.

Krošnjar.

Francoski spisatelj Guy de Maupassant.

Koliko neznatnih spominov, malenkostij, srečanj, malih dram, ki smo jih videli, uganili, zaslužili, vodi našega mladega, še neizkušenega duha kakor po vrvičah polagoma spoznavanju brezupne resnice nasproti!

Ko se vračam med dolgim vagabundskim sanjarjenjem, ki me zatapljam vanj, po cestah, koder hodim na slepo in z zaprti dušo, zasledim vsak trenutek mahoma polno starih malih dogodilcev, veselih ali neveselih, ki sifrotavajo pred mojo domišljijo kakor gozdne ptice pred mojimi koraki.

Tisto poletje sem blodil po svojiski cesti, vodeči ob levem bregu Bourgojskega jezera, in dočim se mi je zibal pogled na tej modri vodni masi, izpreminjajoči se v posebnih, blede sijajnih, pokriti od polžečih pramenov zahajajočega solca, sem čutil, da vstaja v srečo ona melkoba, ki jo imam že izmlada za gladino jezera, tokov in morja. Na drugi strani široke, tekoče plošče, tako daljne, da ni bilo videti koncev, ki so se gubili eden proti drugemu, proti Bourgoju, se je dvigalo visoko gorovje, nabozano kakor glavnik, vse tje do zadnjega vrha Dent-du-Chata. Na obeh straneh ceste so skrivale trte, segajoče od drevesa do drevesa, v gostem listju slabotno večerje svojih podpor in so se vile kakor vene preko njiv, kakor zeleni, rumeni in rdeči vene, spuščajoči se od debela do debela, obloženi od grozdov črnih rozin.

Cesta je bila prazna, bela in prazna. Kar stopi iz gozda visokih dreves, objemajočih soto Saint-Innocent, človek, sklonjen pod butaro, in se nameri opirajo se na palice proti meni.

Ko je prišel bliže, sem spoznal, da je bil to krošnjar, potujoči trgovec, ki prodaja po deželi od vrat do vrat razno drobnjav — in glej, v moji glavi je vstal jako star spomin, že pobledel, spomin na srečanje, ki sem ga doživel, ko mi je bilo petindvajset let, neko noč med Argenteuilom in Parizom.

Vsa sreča mojega življenja je bila tedaj v čolnarjenju. Najel sem sobo pri preprostem kuharju v Argenteuilu in vsak večer sem stopil na vlak birokratov, dolg, počasen vlak, ki odhaja od postaje do postaje množico ljudi z malimi zavojčki, ranečih in okornih, kakaj ti ljudje ne hodijo nikoli, in v oguljeni obleki, kakaj uradniška stolica ne priznava hlačam. Ta vlak, ki se mi je zdel, da duham v njem zopet vonj pisarne, zelene lepke in urejenih papirjev, me je odložil v Argenteuilu. Moja barčica me je že čakala, pripravljena sčrpati po vodi. In med močnimi udarci vesel sem se odpravil obedovat bodisi v Bezons, bodisi v Chateau, in Epinay ali v Saint-Ouen. Nato sem se vrnil, privezal sem zopet svoj čoln in ko sem imel luno nad glavom, sem se odpravil peš proti Parizu.

In tako sem opazil neke noči na beli cesti človeka, ki je korakal pred menoj. Še skoro vsakokrat sem srečal v pariški okolici take nočne potnike, ki se jih zapoznali meščanje tako boje. Ta človek je stopal pod težkim bremenom počasi pred menoj.

S hitrim korakom, da je odmevala cesta, sem ga dolatela. Obstal je in se obrnil; nato je premeril, dočim sem se jaz še vedno blizal, cesto počez in je dosegel drugo stran poti.

Baš ko sem jo primahal korajžno mimo njega, mi je zaklical:

"He, dober večer, gospod!"

Odvrnil sem:

"Dobro večer, prijatelj."

On je nadaljeval:

"Vi imate še daleč, kajne?"

"Jaz grem v Pariz."

"O, vi boste kmalu tam, korakate dobro. Jaz revež sem preobložen za hitro hojo."

Začel sem stopati počasneje.

Čemu me ta človek ogovarja? Kaj prenaša v tem velikem zavoju? Razne zločinske sumnje so se dotaknile mojega duha in so me napravile radovednega. Listi poročajo vsako jutro o tolikih raznih dogodiljih, izvršenih prav na tem mestu, tam blizu Gennevillierskega otoka, in nekateri morajo biti resnični. Ne izmisljajo si kar tako samo čitateljem v zabavo vseh teh listanij aretacij in raznolikih zločinov, ki so jih polne kolone reporterjev.

Vendar je bil glas tega človeka prejel kakor drzen in njegovo obnašanje je bilo dotedaj bolj modro kakor tolovajsko.

Zdaj sem ga vprašal:

"In vi ste namenjeni daleč?"

"Ne daleč kakor do Asnières."

"To je vaš domači kraj, Asnières?"

"Da, gospod, jaz sem krošnjar po pokličen in stanujem v Asnièresu."

Zapustil je stranski drevored, koder hodijo podnevi pešci v senci dreves, in se je približal sredini ceste. Jaz sem ga poslušal. Gledala sva se še vedno z nezanimivimi očmi in sva držala krepko vsak svojo palico v roki. Ko sem bil dosti blizu njega, sem se

do dobra premislil. On brezdvomno tudi, zakaj vprašal me je:

"Saj vam to nič ne stori, ko bi hoteli nekoliko počasneje?"

"Zakaj?"

"Ker mi ta cesta pomeči nič kaj ne ugađa. Jaz imam blaga na hrbtu in zato je vedno bolj biti v dveh kakor sam. Če sta dva skupaj, se jima navadno ni bati napada."

Videl sem, da govori resnice in da se boji. Udal sem se torej njegovi želji, in tako sva korakala, ta neznanec in jaz, drug ob drugem ob eni jutraj po cesti, ki drži iz Argenteuila do Asnièresa.

"Kako, da se vračate tako pozno in toliko tvegate?" sem vprašal svojega tovariša.

Povedal mi je svoj gozdbi.

Ni se mislil povrniti ta večer, ker si je bil naprtil jutraj na pleča tovor za tri, štiri dni.

Toda prodaja je bila izborna, tako izborna, da je bil prisiljen se vrniti izborni, drugače ne bi mogel izročiti jutri mnogo stvari, ki jih je prodal na besedo.

Z odkritim zadovoljstvom mi je razkladal, kako dobro mu gre trgovina, ker ima posebno sposobnost, da lahko katerega pove, kako mu je treba samo pokazati drobnjav, ki mu je pri prenašanju bolj nadležna, in s klepetanjem se je brž znebil.

Nato je dodal:

"V Asnièresu imam štacuno. Vodi jo moja žena."

"Torej ste oženjeni?"

"Da, gospod, petnajst mesecev. Dobro ženica, pravim. Kako bo presenečena, da se vrnem že to noč."

Pripovedoval mi je o svoji poroki. Že pred dvema letoma jo je hotel poročiti, toda ona je potrebovala časa, da se odloči.

Že izza mlada je imela malo štacuno v kotu neke ulice, kjer je prodajala vsega: trakov, poletne evetle, zlati jako lepih zaponk za črevlje in nešteto drugih malenkostij, zblak naklonjenosti nekega tovarnarja same specialitete. V Asnièresu je bila dobro znana, ta Iskerea. Imenovali so jo tako, ker je nosila čisto modro obleko. In služila je denarja, ker je bila jako pripravna v vsem, s čimur se je pečala. Zdad se mu je zdelo bolna. Videla se mu je zatekla, a gotov vendar ni bil. Trgovina je uspevala imenitno; on je večinoma potoval in kazal vzorce vsem mladim prodajalcem bližnjih krajev; nekaterim obrtnikom je ostal neke vrste potujoč agent in delal je likratu zanje in zase.

"In vi, s čim se pečate vi?" je vprašal.

Bil sem v zadregi. Pripovedoval sem, da posedujem v Argenteuilu ladjo na jadra in dvojce barčice na vesla. Prihajam vsak večer, da se vadam v veslanju in ker ljubim vajo, se vracam včasih v Pariz, kjer imam službo, ki sem jo opisal za precej mastno.

Povzel je:

"Krišto, ko bi jaz imel evenka kakor vi, se ne bi zabaval s tem, da bi brusil peče kakor nočoj. Tod ni varno!"

Pogledal me je od strani in vprašal sem se, ali ni to vendarle sila prematena lopov, ki ni maral tvegati zastonj.

"Ne tako hitro, če vam je ljubo. Moja krošnja je težka."

Prikazale so se prve hiše Asnièresa.

"Saj sem že skoro doma, je dejal. Mi ne spimo v štacuni; ponoči jo straži pes, toda pes, ki odtehta četrto ljudi. In potem so stanovanj sredi mesta predraga. Toda poslušajte me, gospod, vi ste mi izkazali veliko uslugo, kakaj z mojim bremenom mi po cestah ni nič kaj mirno pri sreč. Kaj bi, da vi stopite k meni in spijete z mojo ženo kozarec toplega vina, če se vzbudi, kajpa, kajti ona ima trd sen in tudi ne vidi rada, da se jo budi. Potem, brez vreče, se ne bojim ničesar in s svojo gorjajo vas sprejemam do mestnih vrat."

Jaz sem odklonil, on je silil vame, jaz sem ostal trdovraten, on se je emiril tako silno, s tako odkrito neotolajljivostjo, s tako izrazitim obžalovanjem — prav dobro me je vprašal z užaljenim izrazom, ali nočem piti s takim človekom, kakor je on —, da sem se končno udal in mu sledil po samotni poti proti eni izmed velikih, olučenih hiš, ki tvorijo mejo meje.

Pred tem poslopjem sem se obotavljal. Ta visoka zidana baraka je bila videti kakor kakšno zavetišče vagabundov, podobno vojašnici predmestnih lopovov. Toda on me je silil, naj vstopim prvi, in je odprl nezaklepana vrata. Potisnil me je za ramo skozi globoko temo proti stopnicam, ki sem jih iskal z rokami in nogami v strahu, da padem v kako luknjo.

Ko sem otipal prvo stopnico, mi je rekel: "Stopajte! Šesto nadstropje."

Pobrskal sem po žepu in naletel na skatljico žveplek, da sem si mogel svetiljo pri tej hoji. On je sopal za mano pod svojo vrečo in ponavljal venomer: "To je visoko! To je visoko!"

Ko sva dospela na vrh, je poiskal ključ, ki ga je imel pritrjenega na vrtač pod obleko, nato je odklenil vrata in mi velel, naj vstopim.

Ko sem otipal prvo stopnico, mi je rekel: "Stopajte! Šesto nadstropje."

Pobrskal sem po žepu in naletel na skatljico žveplek, da sem si mogel svetiljo pri tej hoji. On je sopal za mano pod svojo vrečo in ponavljal venomer: "To je visoko! To je visoko!"

Ko sva dospela na vrh, je poiskal ključ, ki ga je imel pritrjenega na vrtač pod obleko, nato je odklenil vrata in mi velel, naj vstopim.

Bila je to z apnom pobeljena soba z množico predelanih stvari, ki so bile v kuhinjsko omaro ob zidu.

"Najprej vzbudim mojo ženo," je rekel, "nato pojdem v klet po vino; ne hranimo ga tukaj."

Približal se je vratom, ki so vodila v prvo sobo, in je zaklical: "Blueta! Blueta!" Blueta ni odgovorila. Zavpil je glasneje: "Blueta! Blueta!"

Nato je tolkel s pestjo po durih in rohnel: "Ali se vzbudiš, bes te lopi!"

Čakal je, prižel uho na ključavnico in povzel pomirjen: "Ba! Če spi, jo je treba pač pustiti, rem po vino, počakajte me par minut."

In šel je. Jaz sem se udal in sedel. Pokaj sem prišel sem? Mahoma sem vztrepetal. Kajti iz gospodinjinine sobe sem začel prijetno govorjenje, tih, skoro brezšumno ropotanje.

Za vrata! Ali nisem zašel v past? Kako, da se ta Blueta ni vzbudila ob ropotu, ki ga je delal njen mož, ob udarcih, s katerimi je razbijal po vratih? Ali ni bilo to samo znamenje tovarišem: "Je že v kletki. Jaz zavarujem izhod. Drugo je vaša reč." Gotovo. Gibanje je postajalo vedno razločnejše, nekdo se je dotaknil ključavnice; ključ se je zavrtel. Moje sree je bilo močno. Zlezel sem v najzadnji kotiček in bodril samega sebe: "Hajd in branimo se!" Z obema rokama sem pograbil stolico za naslonjalo in sem se pripravil k energični borbi.

Vrata so se odprla na pol, prikazala se je roka, ki jih je pridržala polodrupa, nato glava, možka glava z okroglim klobukom. Pomikala se je med durmi in zidom in videl sem dvojce oči, ki so me motrile. Nato je planil neznanec, domnevani zločinec, velik, bosopet dečko, oblečen v naglice, brez ovratnice, s čevlji v rokah, lep dečko, primojunač, pol gospoda, tako urno proti izhodu, da nisem imel časa niti enkrat zamahnuti v obrambo, in je izginil po stopnicah.

Zavedel sem se zopet, reč je postajala zabavna. Čakal sem moža, ki je iskal dolgo svoje vino. Nakonec sem ga zaslišal stopati po stopnicah in topot njegovih korakov me je silil v smeh, v oni posebni smeh, ki ga je tako težko zatajiti.

Vstopil z dvema buteljškama, nato me je vprašal:

"Moja žena spi še vedno? Vi je niste slišali ropotati?"

Spomnil sem se usesa, prižetega na duri in sem dejal:

"Ne, nisem slišal."

Zaklical je zopet:

"Pavlina!"

Ni odgovorila in tudi ropotala ni. Vrnil se je in mi razgalal:

"Ona, glejte, ne vidi rada, če se vrnem ponoči in spijem s prijateljem kozarec vina."

"Torej vi mislite, da ne spi?"

"Gotovo ne spi več."

Kazal je nezadovoljen obraz.

"Že prav! Treba, je rekel.

In takoj je razodel svoj namen, izpraznila polagoma obe buteljki drugo za drugo.

Tedaj sem se odpravil, spodtikaje se čisto, nato sem odšel. Nič več ni govoril o spremljanju in dočim je gledal s trdim izrazom, s togotnim izrazom živčevja, ki dremlje razjarjenost v njem, vrata svoje žene, je mrmljal:

"Odpre pač, ko vi odidete."

Gledal sem tega lenuha, ki se je raztogotil, ne da bi vedel zakaj, morebiti vsled nejasne slutnje, vsled instinkta prevaranega moža, ki ne ljubi zaprtih vrat.

Prej mi je govoril o njej z ljubeznijo; zdaj jo gotovo premikasti.

Zaklical je še enkrat in stresel zapah:

"Pavlina!"

Zaspan glas je odgovoril za durmi:

"Hm, kaj?"

"Ali me nisi slišala vstopiti?"

"Ne, spala sem, pusti me v miru."

"Odprti vrata."

"Ko boš sam. Nimam rada, da popivaš ponoči s tujei v hiši."

Tedaj sem se odpravil, spodtikajoč se po stopnicah kakor moj prednik, ki sem bil jaz njegov sokrivce. In na poti proti Parizu sem premišljeval, da sem videl tudi v tem brlogu prizor večne drame, ki se odigrava vsak dan, na vse mogoče načine, po celem svetu.

—

Gostilne v Los Angeles zaprte.

Los Angeles, Cal., 17. febr. Policijska komisija je včeraj preklela veljavnost licence 21 gostilničarjem, in sicer vsled tega, ker se je dokazalo, da dotični gostilničarji niso bili samostojni, temveč da so se služili pri raznih pivovarjih, ki so se ustanovili trst.

Kadar potuješ bodi previden, naznani svoj prihod tveganje Frank Sakser Co. 82 Cortlandt St., New York, N. Y. katera pošlje svojega uradnika na tušajnje železniške postaje, da te dočaka in spremi v našo pisarno, na ta način se izogneš dvomljivim ljudem, kateri vedno prežijo na potnike, in si denarje prihranijo.

Zgodovinske črtice.

Ko je Napoleon I., premagan od združenih nasprotnikov, došel v Pariz, se mu je poklonila deputacija državljanov. Z globokim vzdihom je tedaj rekel: "Vem, kaj je prestol — štiri slabotnih lesenih nog in uboga, z baržunom pokrita deska."

Mogočni ruski carji morajo imeti najbrž precej slične pojme o atributih njihove vladarske sile, kajti njihovo življenje je v neprestani nevarnosti in krvavi državni preobrti so upravljal tradicionalni. Peter I., ki je bil gotovo eden najbolj energičnih mož, kar jih je kdaj živel, je zamogel izvršiti le najmanjši del svojih kulturnih prizadevanj, ker so mu ljudje nasprotovali zabiti mašinski in nesnažni menih. Mašniki in menih so raznesli mnenje, da splotih ni zakoniti dedič carske krone, nego sin priptene nemškega ranocelnika, in to je pomagalo, da se je začel že podirati njegov prestol. Za časa njegovih naslednic so puntarji postali še nasilnejši in predzrejšji. Prva Ana je hotela ruski narod saj deloma iztrgati iz krepelj brezvestne in hudodelske birokracije. Toda naletela je na ljut odpor, "vladaj kakor tvoji predniki", so ji klicali od vseh strani in knez Dolgorukij, ki je hotel uvesti nekako ustavo, je bil primoran, opustiti nameravane reforme. "Miza je bila pogrnjena", je vzdihoval, "a povabljeni niso bili vredni, sedeti za to mizo."

Absolutizem je ostal v popolni veljavi in birokracija je ljudstvo zatirala in izsesavala.

Nastali so novi viharji. Carski plaš je bil ves umazan človeške krvi. Pustolovci in sleparji, ki so se dvignili iz najnižjih globin in višave, so zapravliali državno imetje, dočim je ljudstvo umiralo bede in lakote. Navadna hišna, še na pol otrok, je mogla tedaj dati signal za krvavo vstajo.

Preobrnežjanskijev polk je že tedaj igral ulogo prefirjanske čete. Lepa velika knezinja Elizabeta, Petrova hči, ki so jo dolgo imeli takorekto zaprto, je nekega dne vstopila med vojaške tega polka. Pijani vojakovi so jo navdušeno pozdravili. "Vse pokoljemo, ki so proti tebi!" so zakričali vojakovi, in kmalu nato je bilo odstranjen regentstvo, zapeli so cerkveni zvonovi in popje so darovali maše, proseč milosti neba za novo carico.

Ta Elizabeta je določila za svojega naslednika svojega nečaka Petra holštenskega. Z njim je bila ena težava: neveste iz odlične vladarske hiše ni mogel dobiti. Pruski kralj mu svoje sestre ni hotel dati, niti kak drugi kralj. Naposled so mu vendar našli nevesto na enem najmanjših nemških dvorov, na knežjem dvoru državice Anhalt-Zerbst. Smešno majhna in brezpomembna je bila ta državica in za princezino iz te knežje rodovine je bila nepopisna čast, da jo je ruski prestolonaslednik vzel za ženo. Pa glej — ta mala princezinja je postala ena največjih vladaric vseh časov, ta mala princezinja je kot carica Katarina razširila meje ruske države, je znala pruskega kralja Friderika Velikega in avstrijskega cesarja Josipa pripraviti, da sta se podredila njenemu vodstvu, je premagala Poljsko in ponižala takrat mogočno Turčijo in si je s svojimi genialnimi političnimi koncesijami pridobila občudovanje vsega sveta.

Mnogo časa so ji vzele homatije na Ruskem samem. Kdo ve, kako bi bila preobrazil Evropo, če bi bila vladala dobro in srečno organizirano državo z zadovoljnim prebivalstvom. Pri poravnavi notranjih preprirov na Ruskem se je ravnala po načelih francoskih filozofov, da je vse duhovništvo ničevredno, da vere poneumnajo ljudi, ter da so le sredstvo, s katerim duhovniki tlačijo in izkoriščajo ljudi.

Ustanovila si je prvi ruski parlament. V dvesto sejah so mirno debatirali Rusi in Tatari, kristjani in mohamedanci. "Vi bi gotovo imeli veliko zadoščenje", je carica pisala Voltairju, "če bi videli, kako pravoslavni in mohamedanci z enako vne-mo delujejo drug poleg drugega. Vsi vedo, da je vladar postavljen za ljudstvo, ne ljudstvo za vladarja, da obstoji enakost vseh ljudi v tem, da se enako drže postav, in da je svoboda pravica vsakega posameznika, delati, kar je po postavljeni dovoljena."

Carica Katarina je imela prijateljske zveze s francoskimi enciklopedisti in jih je negovala s tako pozornostjo in s takim zanimanjem, da je pod vtisom tega pismenega občevanja naposled sama začela v literaturo. Začela je svojo literarno delavnost s prevodom Voltairjevih tolerančnih pridig, sestavila potem nekaj zgodovinski pregled za mlade velike kneze in končno se je lotila dramatike. Pisala je lirsko dramo, razodevajočo njeno ljubezensko hrepenenja, potem politično dramo, v kateri kaže Rusom, da mora biti svetovni Car.

grada cilj njihove politike, ter potem satirično "dramo", v kateri zasmejuje mistično sleparstvo hipnotizera Cagliostro na francoskem dvoru.

Hotela opravičiti revolucijo, ki ji je posadila carsko krono na glavo, je končno spisala memoare, v katerih je popisala prvo dobo svojega prebivanja na Ruskem. Po smrti carice Katarine je njen sin, nesrečni Pavel, te memoare posodil različnim prijateljem v čitanje. Nekateri so jih prepisali in eden teh prepisov je prišel tudi v roke Aleksandru Hereenu. Ta je izdal te memoare pač samo iz agitatoričnih nagibov, a pridobil si je z obelodanjenjem vendar neprenehljivih zaslug za politično in kulturno zgodovino.

Spomini carice Katarine odpirajo svetlo vpogled v ruske dvorne razmere tistega časa in v svet tistih sleparjev s sijajnimi imeni, spletkarjev in pustolovcev, ki so pošlene ljudi potisnili v ozadje, ki so rusko državo in ves narod izropovali. Na zunaj je bil ruski dvor eden najsijajnejših in država ena najmočnejših — a v notranjosti je bilo vse demoralizirano, izprideno in gnilo.

Čas ni spominom carice Katarine ničesar vzel, ne svežosti, nezanimivosti; živa podoba so preteklosti, a žal, da je ta podoba v mnogih ozirih le preveč podobna sedanosti.

Carica Katarina pripoveduje med drugim, da je svojega poznejšega moža videla prvič, ko je bil on star enajst let, ona pa deset. Ugajal ji je v obče še dosti, a začudila se je zelo, čuvši, da ta dečko silno mnogo pije in da mu pri carskih obedih le težko zabranijo, da se popolnoma ne opijani. Bil je suh in slaboten, včasih pač prav prijazen, a vendar prepirljiv, trmoglav in naglojezen. Njegov vzgojitelj je bil z njim jako strog, misleč, da ga bode na ta način polboljšal; zato ga je njegov gojence silno sovražil. Vsi strogi vzgoje se prične, ki je bil že itak nagajen k vsemu, kar je bilo slabo, ni nič polboljšal, marveč postal je še bolj lažnjiv, zvižaven in hudoben. Učiti se ni maral in njegovi učitelji se tudi niso dosti potrudili. Edino njegov učitelj plesa je bil tako srečen, da je dosegel dobre uspehe z njim. Ruski je ta bodoči car prav slabo govoril in ga je njegov učitelj ruskega jezika raje kratkočasil s pripovedovanjem anekdot in z zbijanjem šal, kakor da bi ga bil učil jeziku.

Februarja meseca leta 1744 je prišla Katarina s svojo materjo na carski dvor v Moskvi. Dvor je bil razdeljen na dve stranki: ena je vlekla z Avstrijo, druga s Francijo. Tedaj vladajoča carica Elizabeta je bila popolnoma v rokah svojega ljubimca Razumovskega, ki je vladal Rusijo, kakor je hotel. Katarini ženin, veliki knez Peter, se je vsedel k nji in ji razodel, da je neka gospodična Lapukin, dvorna dama carice Elizabete, vanj zaljubljena, da pa jo bode odslavl, ker tako želi carica in ker je pripravljen se poročiti s Katarino. To je bilo prvo, kar je Peter povedal svoji nevesti.

Katarina je dobila troje učiteljev: enega, da jo je poučeval v pravoslavnem verouku, drugega, ki jo je učil ruskega jezika, in tretjega, ki jo je učil plesati.

Vsi trije navade, hoditi bosonoga in v sami srajci po svoji spalnici, je Katarina dobila pljučnice. Sier je po dolgi boleznii zopet okrevala, a bila je tako slabotna in grda, da je njen ženin ni več maral in da jo je hotela carica Elizabeta zopet poslati

nazaj na mali nemški dvor, od koder je bila prišla.

Katarina priznava v svojih spominih, da ji ni bilo prav nič za ženina, a jezilo jo je, da naj izgubi carsko krono. Po tej je hrepnela. Ubožna nemška princezinja, ki je, prišedši na Rusko, pripeljala seboj samo duet srajčije in par krile in niti svoje posteljne oprave ni imela, je čutila v sebi voljo, postati vladarica mogočnega Rusije. V trenutku, ko so jo hoteli iz Moskve poslati domov, kakor služkinjo, ki se je prišla predstaviti, a ni našla milosti v obeh gospodarjevih, se je prvič pokazala njena energija. Izvedela je pravočasno, da je francoski poslanik carico Elizabeto in ve-

2.413.691 B.

to je bila številka bolnika, kateri je bil zadnji v letu 1909 še sprejet v zdravljenje slavnega in znamenitega Dr. J. E. THOMPSON-A, glavnega zdravnika in ravnatelja Slovenskega Zdravišča v New Yorku. Ta ogromni broj v zdravljenje sprejetih in tudi po kratkem času popolnoma ozdravljenih bolnikov, nam zopet spričuje da je Dr. J. E. THOMPSONA iskušnost in zmoglost v zdravljenju vseh boleznij

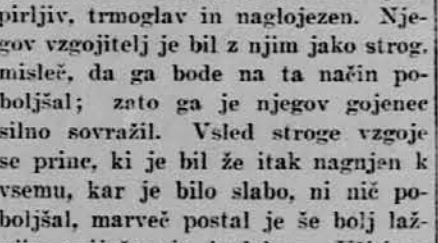
Najboljša Garancija

za vsakega, kateri potrebuje uspešno in hitro zdravniško pomoč, ter želi v kratkem svoje izgubljeno zdravje nazaj zadobiti.

ROJAKI IN ROJAKINJE: Ne zgubite nade, ako Vas drugi zdravniki niso mogli ali Vas ne morejo ozdraviti — zato torej če se poženite slabi in nemožni ter bolehati na še tako teški in nevarni bolezni, kakor:

reumatizmu, kašlju, naduhi, prehlajenju, sušici, na pljučah, na jetrah, na ledicah, na srcu, na živcih, na dušniku, na vodenici,

na želodcu, na zlati žili, na trakuji, slabosti prebavnih organov, slabokrvnosti na očeh, v ušesih, na lišaju, na srbečini, na prhutah, na mazulih,

DR. J. E. THOMPSON.

Kakor tudi tajnih moških in ženskih spolnih boleznih:

triperju, čankerju, siflisu, izcurenju moškega soka, nezmožnosti

Humoreske.

MOJA URA.

— Majhna, podučna povest. —

Moja lepa, nova ura je šla poldru- go leto, ne da bi znostajala ali pre- hajala in ne da bi se kak del stroja zlomil, ali pa, da bi kak del obstala. Prišel sem končno do tega, da sem se na uro popolnoma zanesel in mi- silil, da je v vseh ozihih "all right". Nekega večera pa sem jo pustil, da je iztekla. Žaloval sem vsled tega, ker sem mislil, da pomenja kako ne- zgodbo. Šešasoma pa sem se potolažil, uro navil in kazalec nastavil kar na dobro srečo. Svojimi praznovernimi slutnjami pa sem zapovedal, da me zapustijo.

Drugi dan sem vstopil v delavnico prvega urarja, da bi mi jo natanko po času naravnal. Urar mi je vzel uro iz rok in mi jo začel naravnati. Potem je rekel:

"Za štiri minute zastaja — treba je premakniti regulator."

Hotel sem ga zadržati — skušal sem mu dokazati, da gre ura popol- noma pravilno. Toda ne vse, kar je mogel ta orel v človeški podobi vi- deti, je bilo, da zastaja ura za štiri minute in da je treba regulator pre- makniti. In to je tudi storil, dasi- ravno sem hodil okoli njega in ga prosil, naj pusti uro v miru.

Moja ura je začela prehitovati. In vsaki dan je bolj prehitovala. Prvi teden se jo je lotila mrzlica in žila ji je bila stopetdeset udarcev v se- nci. Čez dva meseca je pustila za seboj vse uro v mestu in je bila za trinajst dni po koledarju naprej. Bila je že v novembu, dočim je oktobersko list- je še v vetru šumelo. Pomikovala je termin za stanarino, letnih računov in druge enake stvari tako hitro, da jo nisem mogel mirno pogledati.

Nesel sem jo k urarju, da bi mi jo reguliral. Ta me je vprašal, če sem jo dal kedaj popraviti. Zanimal sem — ne, nikdar ni bila popravila po- trebna. Toda iz njegovih oči je si- jala hudobna zadovoljnost, hitro je uro odprl, dal pred oko nekaj koe- ki podobnega in je začel gledati v ko- lesje.

Rekel je, da se mora osnažiti, na- mazati in zraven tega regulirati — naj zopet čez en teden pridem.

Ko je bila moja ura osnažena in namazana in regulirana, je šla tako počasi, kakor nihalo cerkvene ure. Začel sem zamudovati vlake, prišel sem povsod prepozno in zamujal sem kosila; ker sem bil kmalu za par dni nazaj, so me začeli tirjati upniki in kazati neplačane menice; kmalu sem bil za toliko nazaj, da sem si mislil, da se pojam popolnoma po svetu in da sem ga izgubil iz oči.

Do mumij in muzejev sem začel ču- titi nekako prijateljstvo in željo, da bi jim povedal kaj novosti. Zopet sem šel k urarju.

Vzel jo je. ko sem čakajoče stal pri njemu, in potem je rekel, da je cilindar "otečen". Zagotovil mi je, da ga bodem tekom treh dni izpilil. Po tej operaciji je šla ura "povprečno" dobro, toda to je bilo tudi vse. Pol dneva je šla kakor včlovečena hudobnost in začela je lajati, kašljati, kihati, sopeti in smrčati, da jo je ni- sem mogel več poslušati; gotovo ni bilo v deželi ure, ktera bi se lahko z mojo primerjala.

Toda proti koncu dneva je začela zopet zastajati in porabila je mnogo časa, da je zopet druge ure dohitela. In takoj je končno čez štiriindvajset ur kazala prav. Splošno je povprečno prav kazala in nikdo ne bi mogel reči, da bi storila več ali manj svoje dolžnosti.

Toda povprečna točnost je pri uri jako dvomljiva lastnost, in radi tega sem jo nesel k drugemu urarju. Re- kel je, da je pero zlomljeno. Rekel sem, da me veseli, če ni hujšega. Če pa hočem po pravici govoriti, moram povedati, da nisem imel tudi slutnje ne, kaj je pero, toda napram tujcu se vendar nisem smel pokazati tako neumnega. Pero je popravil; toda, kar je ura v enem oziru pridobila, je v drugem izgubila. Nekaj časa je šla, in potem je zopet za nekaj časa obstala, potem je zopet šla in tako naprej, pri čemur si je posamezne presledke poljubno izvolila. In vsa- kokrat, ko je začela iti, je sunila, ka- kor puška. Nekega dne sem si pod- ložil prsa z bombažem, končno sem pa uro nesel k drugemu urarju.

Ta jo je vzel popolnoma narazen in je potem vrtil posamezna kolesca pod svojim steklom; rekel je, da mo- ra biti napaka pri zobeh kolesja. Po- pravil jo je in jo znova spravil v tek. Sedaj je postala dobra, samo, da sta se kazalec vsakih deset minut stisnila skupaj kakor škarije ter se potem skupaj naprej vrtela. Najstarejši človek na svetu s tako uro ne bi mo- gel povedati, kaj je glava ali rop- dnevnega časa in radi tega sem šel in dal uro znova popraviti.

Ta urar je rekel, da je kristal zviti in da se je verižica zavojljala. Tudi je rekel, da je treba del kolesja po- ložiti. Vse to je preskobel in nato je deloval moj časomer popolnoma korektno, samo, da je tupatam, ko je šel kakih osem ur dobro, začelo v njem šumeti, kakor bi bil poln čebel in kazalec so se začeli tako hitro okoli vrteti, da jih ni bilo mogoče videti. Za štiriindvajset ur je rabila šest do sedem minut in potem se je s pokom ustavila.

Težkega srea sem šel še enkrat k urarju in sem gledal, ko jo je razde- val. Sklenil sem, da ga bodem trdo prijel, kaj je pravzaprav z uro. Stala je dvjesto dolarjev in dva- do tritisoč sem jih dal za popravilo. Ko sem ka- kal in gledal, sem spoznal v urarju starega znanca — bivšega mazača koles pri parnem stroju. Natanko je pregledoval posamezne dele, ravnota- ko, kakor so ogledovali drugi urarji, potem pa mi jo je dal nazaj z isto go- tovestjo, kakor drugi.

"Preveč pare dela — obesiti mo- rate varstveni ventil na monki- vi- jak."

Pri priči sem mu razbil glavo in ga pustil pokopati na svoje stroške.

Moj stric William (sedaj je žal mrtev!) je imel navado reči, da je dober konj dober konj, dokler enkrat ne pobegne, in da je dobra ura dobra ura, dokler jo ne dobijo popraviljalec v roko. In začuden je povprašal, kaj postanejo vsi kotlarji, puškarji, čevljarji, kovači in mazači koles. Ka- rim gre tako slabo; toda tega mu ni mogel nikdo povedati.

Ubogi možje!

Pred nekaj dnevi smo dobili v u- redništvo pismo, katerega priobče- mo tako, kakor smo ga dobili. Žal, da je brez podpisa, ker smo na osebo, ktera ga nam je poslala, jako rado- vedni. Gotovo bi ustregli tudi dru- gim, če bi mogli poslužiti z imenom. Ker pa za tega ne vemo, ga priobče- mo brez podpisa. Pismo je došlo — kakor razvidno po poštnem pečatu — iz Port Washington, Wis. Glasi se:

"Mož uči in zapoveduje strastem, ki v njem gospodarijo in človeška kri njegovo nenasilnost plačuje!"

"Mož je poglavar hudičev, ki vse s smehom in lažjo začne in s hudičem neha!"

"Mož je sama oblastna kazen hu- dičeva in začetek sužnosti. S po- močjo moža so Judje Jezusa kupili in gnali ga v smrt!"

"Mož ne more ničesar; on je brez Boga in ne more resnice učiti!"

"Mož je glava zločinov in tat živ- ljenja!"

"Ako imaš srečati moža, ne hodi dalje in vrni se!"

"On je sam hudič v človeški po- dobi, brez Boga, glava sprednje stra- že hudičev, grozen črv in začetek pekla!"

"On je zaprisežena kača, sovra- žnik miru. Kaj drugega je mož, ko- kazen od Boga, nesreča v življenju in maščevalni duh v nenasiljivi me- senosti!"

"On je kakor rjoveč lev, kateri zme- raj hodi okoli in išče, koga bi požrl!"

"Ako poslušam moža, mi strah in groza kosti in muzek (jej, jej!) pre- tresne in si mislim, da stojim v sredi pekla!"

"Njegova usta so grše kot najhu- ša kuga!"

"Mož je nevkrotljivi osel, sovra- žnik resnice, glava pohujšanja in sin hudičev!" (Prmejstefecen!)

Nato pismo doslovno tako na- dljuje:

"Bonaventuri pa najlepša hvala, ker je tako lepo svoj stan opisal. On je mislil, da od svetnikov in o ženi piše, pa je le sam o sebi. Ni čuda, ako ne more svoje dolžnosti v redu opravljati, ko se le z ženskim stanom peča!"

Prosim, da zapišete to v Vaš list Glas Naroda, da bo mogoče tudi Bo- naventura to čitala!"

• • •

Toraj tako sodi nas, mož, "ne- že- na" ženska! Da bi bili tako slabi, "muzek" pretresajoči in "sini hudi- čevi", pa le nismo vedeli. Ko smo pismo v uredništvu glasno prebrali, je začel naš pes strašno tuliti, potem se je pa na glavo postavil. Sedaj se tako čudno vede, da ga bode najbrže treba ustreliti. Najbrže je znorel. Kaj pa tudi ne bi, če smo tako slabi! Toraj možje! Preberite natanko to svojo sodbo in poboljšajte se! Upa- mo, da dobimo v glednem času — ko bode zopet čas za ženitovanje in si pisateljica goraj navedenega pisa- ma vloi kakaga "hudičevega sina" — o možeh drugo mnenje...

LISTNICA UREDNIŠTVA.

F. P., Heilwood, Pa. Kakor smo na tem mestu že opetovano povdarjali, osebnih dopisov ne sprejemamo; radi tega dopisa ne priobčimo.

Cenjene dopisnike prosimo, da nam pošiljajo dopise pisane s ČRNILOM, ne s sivinčnikom, in NA ENI STRA- NI POLE.

Vabilo na naročbo

Mohorjevih knjig.

Kakor običajno, sprejemamo tudi letos udmino Mohorjeve družbe za l. 1911.

Ista znaša za 6 knjig \$1.00, za 8 knjig pa \$1.30 s poštnino vred. Predplačniki so naprošeni, da nam določijo udmino najkasneje do 1. marca, ako želijo biti tiskani v ime- niku družbenega Koledarja.

Za prihodnje leto izdala boče dru- žba sledeče knjige:

1. Molitvenik SV. SPOVED, velja v usnju vezan z zlato obrezo 30c več.
2. Koledar za leto 1911.
3. Slovenske Večernice, 64. zvezek.
4. Legende.
5. Zgodovina slovenskega naroda, 1. snopič (vcelenimiva knjiga).
6. Drobne povesti.
7. Zgodbe sv. pisma, 16. snopič.
8. Trije rodovi, povest.

Kakor že omenjeno, znaša udmina za prvih šest knjig \$1.00 s poštnino vred; za molitvenik v usnju vezan pridejati je 30c.

Kdor pa želi imeti vseh 8 knjig skupaj, naj nam doloži \$1.30 in to naj izrečno označi.

Udom se nudi tudi letos prilika, da lahko dobijo v zameno knjigo št. 8 "Trije rodovi" namesto molitve- nika, ali pa št. 7 "Zgodbe sv. pis- ma" za vsako drugo redno družbeno knjigo.

Cenjeni udje Mohorjani dobijo po našem posredovanju ali iz New Yorka vsako leto NAPREJ naročene knjige po pošti ali ekspresni družbi FRANKO POŠTINE na svoj na- slov.

OPOMBA. Za Cleveland, Ohio, in

blifnje okoliščine sprejema naročnin- tudi naša odnoda posrednica šte- 6104 St. Clair Avenue. Upravištvu "Glasa Naroda". 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Novi ministrski škandal na Dan- skem.

Na Danskem so že zopet odkri- li nov škandal v ministerstvu. Glavni poštni ravnatelj Kjoerbol je imel od leta 1904 naprej permanentno karto za prosto vožnjo, po vseh danskih že- leznica. To karto pa je prodajal vsako leto ministru notranjih zadev za 900 kron, dočim se je sam vozil vseeno zastoj, ker ga ni nikdar ni- čee povprašal za karto.

Salonska garnitura.

Neka prav-nenavodna draga salon- ska garnitura, obstoječa iz nekaj sto- lov in mizice, iz dobe Ludvika XVI. je prišla pri londonskem trgovcu Christieju na licitacijo. Garnitura je mojstersko delo nekega tedanjega obrtnika in je njena vrednost povi- šana še s tem, da je bila nekoč last kraljice Marije Antoniette.

Leta 1783 je prepustila kraljica pohištvo legacijskemu tajniku angle- skega poslanstva sir Anthony Morris- su. Sedaj, ko je prišla garnitura zopet na licitacijo, si jo je po veli- kem boju pridobila neka tvrdka iz Frankobroda za nič manje nego 192 tisoč kron.

Kadar si namenjen čeno, otroke,

sorodnike ali prijatelje vzeti v Ameriko, obrni se za vožnje cene in pojasnila na trdko Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y., ktera zastopa vse parobrodne družbe in daje tozačevna pojasnila, brezplačno.

Cenik knjig,

katero se dobe v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI.

DUŠNA PAŠA v platno vezano 75c.

broširana 60c.

JEZUS IN MARIJA, vezano v slono- kost \$1.50, fino vezano v usnje \$1.20, vezano v platno 50c.

KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezano v slonokost \$1.50.

MALI DUHOVNI ZAKLAD, šagrin, zlata obreza 90c.

NEBEŠKE ISKRICE, vezano v plat- no 50c.

OTROŠKA POBOŽNOST 40c.

POBOŽNI KRISTJAN 60c.

RAJSKI GLASOVI, 40c.

SRCE JEZUSOVO, vez. 60c.

SKRBI ZA DUŠO v usnje vez. \$1.20.

SV. ROŽNI VENEC, vez. \$1.00.

SVETA MAŠA, v usnje vezano, 75c.

Sv. URA v usnje vezano \$1.20.

VRTEC NEBEŠKI, platno 70c, slo- nokost imit. \$1.50.

UČNE KNJIGE.

AVINOV NEMŠKO — ANGLEŠKI POLMAČ, 50c.

ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA, 40c.

EVANGELIJI, 50c.

ČETIRTO BERILO, 40c.

GRUNDRISSE DER SLOVENI- SCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.

HRVATSKO — ANOLEŠKI RAZ- GOVORI, veliki 50c.

KATEKIZEM, mali 15c, veliki 40c.

HITRI RAČUNAR, 40c.

NAVODILO KAKO SE POSTANE DRŽAVLJAN ZJEDIN. DRŽAV, 5c.

NAVODILO ZA SPISOVANJE RAZNIH PISEM, 75c.

PODUK SLOVENCEM ki se hočejo naseliti v Ameriki, 30c.

PRVA NEMŠKA VADNICA, 25c.

ROČNI ANGLEŠKO - SLOVENSKI SLOVAR, 30c.

SLOVAR SLOVENSKO — NEM- ŠKI Janežič-Bartel, fino vezan \$3.00.

SLOVAR NEMŠKO — SLOVEN- ŠKI Janežič-Bartel nova izdaja, fino vezan \$3.00.

SLOVARČEK PRIUČITI SE NEM- ŠČINE BREZ UČITELJA, 40c.

VOŠČILNI LISTI, 20c.

ZGODBE SV. PISMA STARE IN NOVE ZAVEZE, 50c.

ZBIRKA LJUBAVNIH PISEM, 30c.

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE.

ANDREJ HOFFER, 20c.

AVSTRIJSKI JUNAKI, vez. 90c, nevez. 70c.

AVSTRIJSKA EKSPEDICIJA, 20c.

BARON TRENN, 20c.

BELGRAJSKI BISER, 15c.

BENEŠKA VEDEŽEVKA, 20c.

BUCEK V STRAHU, 25c.

BURSKA VOJSKA, 30c.

BOJTEK V DREVO VPREŽEN VI- TEZ, 10c.

CESAR FRAN JOSIP, 20c.

CESARICA ELIZABETA, 15c.

CIGANOVA OSVETA, 20c.

CVETINA BOROGRAJSKA, 40c.

CVETKE, 20c.

DEVICA ORLEANSKA, 30c.

ČAS JE ZLATO, 20c.

DARINKA, MALA ČRNOGORKA, 20c.

DVE ČUDAPOLNI PRAVLJICI, 20c.

DETELICA ŽIVLJENJA TREH KRANJSKIH BRATOV, 20c.

DOMAČI ZDRAVNIK PO KNEIPU, 50c.

DAMA S KAMELIJAMI, fino ve- zana, \$1.20.

DVE POVESTI 20c.

ELIZABETA, 30c.

ENO LETO MED INDIJANCI, 20c.

ENO URO DOKTOR, veseloigra, 20c.

ERAZEM PREDJAMSKI, 15c.

EVSTAHJA, 15c.

FABIOLA, 60c.

GENERAL LAUDON, 25c.

GEORGE STEPHENSON, o. ž. le- znic, 40c.

GOZDOVNIK, 2 zvezka skupaj 70c.

GOČEVSKI KATEKIZEM, 20c.

GRIZELDA, 10c.

GROFICA BERAČICA 100 zv. \$6.50.

GROF RADECKI, 20c.

GROF MONTE CHRISTO, 2 knjige fino vezane \$1.50.

GUY DE MAUPASSANT, Novele, \$1.20.

HILDEGARDA, 20c.

HIRLANDA, 20c.

HUBALD PRIPOVEDKE 20c.

IVAN RESNICOLJUB, 20c.

IZANAMI, mala Japanka, 20c.

IZDAJALCA DOMOVINE, 20c.

IZGUBLJENA SREČA, 20c.

IZIDOR, pobožni kmet, 20c.

ILET V CARIGRAD, 40c.

JAMA NAD DOBRUŠO, 20c.

JAROMIL, 20c.

JURČIČEVI SPISI, 11 zvezkov, n- metno vezano, vsak zvezek \$1.00.

KAKO POSTANEMO STARI, 40c.

KAR BOG STORI JE VSE PRAV, 15c.

KNEZ ČRNI JURIJ, 20c.

KRVAVA NOČ V LJUBLJANI 40c.

KRVNA OSVETA, 15c.

KRALJICA DRAGA 20c.

LAŽNIVI KLUKEC, 20c.

LEBAN, 100 beril, 20c.

MAKSIMILJAN I., cesar mehan- ski, 20c.

MARRYAT, morsk razbojnik, \$1.00.

MALA PESMARICA, 30c.

MALI VITEZ, 3 zvezki skupaj \$2.25.

MALI VSEZNALEC, 20c.

MARIJA, HČI POLKOVA, 20c.

MARJETICA, 50c.

MATERINA ŽRTEV, 50c.

MATI BOŽJA Z BLEDA, 10c.

MIR BOŽJI, \$1.00.

MIRKO POŠTENJAKOVIČ, 20c.

MLADI SAMOTAR, 15c.

MLINARJEV JANEZ, 40c.

MRTVI GOSTAČ, 20c.

MUČENIKI, A. Askere, elegantno vez. \$2.00.

NA INDIJSKIH OTOCIH, 25c.

NAJDENEČEK, 20c.

NA PREBILJ, 20c.

NARODNE PESMI, žirovnik, 3 zve- zki, vez. vsak po 60c.

NARODNE PRIPOVEDKE, 3 zvez- ki, vsak po 20c.

NASELJENCI, 20c.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 9433 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomočni tajniki: MAKŠ KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyoming.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NAZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St., Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th Str., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, Bx 95, Ely, Minn.
ŠTEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, Bx 261, Aurora, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago St., Woblet, Ill.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Umrli so v Ljubljani: Dne 24. jan. Marija Česen, zasebnica, 71 let. Sv. Petra cesta 53. — Dne 25. jan.: Neža Glasič, zasebnica, 77 let. Pred Skofijo 14.

Kanonik Anton Pettich-Frankheim umrl. V soboto, 29. jan. zvečer je umrl po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti, stolni kanonik Anton Pettich-Frankheim. Rojen je bil v Ljubljani 28. aprila 1844. Po dovršenju gimnazije je vstopil v ljubljansko bogoslovno in je bil 3. avgusta 1867. v mašnika posvečen. Služboval je kot kaplan v Trzinu, Borovnici, Logatcu, na Vrhniki in v Postojni. Župnik je bil v Vremah in v St. Jerneju, kjer je bil hkrati več let dekan leskoveške dekanije. Leta 1902 je postal stolni kanonik v Ljubljani in kanonizatorni svetnik. Leta 1903 mu je bila poverjena služba cenzorja cerkvenih računov. Rajni je bil mož zelo blagega značaja, vljuden, postrastljiv, povsod je rad pomagal, kjer je mogel. Duhovniki tovariši so ga jako cenili. V najbližjem spominu je ostal predvsem kot dekan leskoveške dekanije.

Poskušan rop. Dne 24. jan. se je vračal z vozom ob 11. uri ponoči nek posestnik iz Save v Lesce. Med potjo sta ga naskočila dva neznanca človeka in ga hotela oropati, kar se jima pa ni posrečilo, ker je bil dovolj hladnokrvnen in se ju je ubranil. Roparja sta nato pobegnili.

Potres. — Dne 28. januarja je bil potres, ki se ni samo čutil v Ljubljani nego daleč na okrog, tudi v Zagrebu in na Reki. Prejeli smo o tem potresu sledeča poročila. Kandida 29. jan. zjutraj ob 12. uri 50 min. je bil 5 sekund trajajoč potres, potem pa ob 1. uri 10 minut zopet. Smer od vzhoda proti zapadu, čulo se je po pred bošenju. — Iz Šempetra pri Novem mestu: Danes dne 29. jan. ob 1. uri 15 min. zjutraj sta se čutila tekot četrt ure dva potresna sunka. Smer: zapad-vzhod. Tudi dne 24. jan. smo ob polu 5. uri popoldne čutili precej močan valovit potres. Pri nekem posestniku je vsled potresa padla skleda z mize, pri drugem je na podu prevrglo slamorezuico. Smer je morala biti od juga proti severu. Novoznani komet je bil tu viden dne 23. 25. in 27. jan. okoli polu 7. zvečer. Najlepše se ga je lahko občudovalo dne 23. jan. ob 6. do polu 7. zvečer. — St. Jernej: Po noči od petka na soboto 29. januarja ob 1. uri 10 min. (po pošti uri 1. uri 5 min) je bil valovit 10 do 15 sekund trajajoč potres s predidom silnim bošenjem in 3 oddaljenimi sunki. — Smer od juga proti severu. Ljudje so se prestrašeni vzbudili ter prižigali luči. V neki hiši je padla skleda raz polico in se razbila, sobne duri so se odprle. Na prizgani luči je padel cilindar na tla in se razbil. Čez 15 minut se je pojavilo zopet zibanje. Ljudje ob vznemirjenju Gorjancev niso toliko začutili potres, ko oni po ravnini. Tembolj proti Krki, tem večji so bili stresljaji. Barometer je 3 dni preje jako nizko bil, da že več let ne tako. — Mokronog 29. jan. 3 minut pred 1. uro je bil ta precej močan več sekund trajajoč potres. Ljudje so zbegani vstajali. Škode posebne ni napravil. — Zagorje. Točno ob 1. uri zjutraj od 28. na 29. je bil tukaj približno 8 sekund trajajoč, od vzhoda proti zahodu močan potres; ob 1. uri 15 min. je sledil drug lahek sunk.

PRIMORSKE NOVICE.

Nevaren napad. V Gorici sta neki Avgust Kosmač in njegova ljubica Rozalija Biteznič napravila izlet na deželo. Vračujoč se po Rožni dolini v mesto sta bila napadena. Stirje fant je so ju naskočili in 16 letni Ledvešek je hotel Kosmaču polititi obraz s "hudčevim oljem". Kosmač se je pravočasno umaknil, nevarna tekočina pa je priletela njegovi ljubici v obraz in jo težko poškodovale. Napadalen so zaprli.

Obsojena iredentovca. Nedavno se je vršila pred deželnim sodiščem v Trstu obravnava proti dvema Italijanima Petru Mognini in Rihardu Cosmini, ki sta pri demonstracijah napadla Slovence. Priče so izpovedale, da je Mognini streljal na Slovence. Rauli je lahko Filipa Moro. Mognini je bil zaradi javnega nasilstva obsojen na deset mesecev ječe, njegov tovariš pa na dva meseca ječe zaradi hujskanja, ker je naročil iz Milana Oberdankove spominske svetilne, ker je tolkel po Slovencih in so našli pri njem tolkač.

Opekeli se je v Sreznatnem Lipičarjev otrok Ivan, ker je prišel preblizu ognja, tako močno, da ga kmalu na to umrl. Mati se je bila odstranila za par minut iz kuhinje; ko se je vrnila, je dobila otroka gorečega.

Arretirali so 27letnega brezposelnega K. Spanberja, ko je vplnil v Črničevo prodajalno v Tržaški ulici v Gorici. Njegova pomagata sta bila 15 letni K. Ružan in Jos. Stekar, katera je policija tudi prišla pa potem izpuštila.

Alarmni signal izdal tatove. V vilo Marije Zulin na Openski cesti pri Trstu so nedavno ponoči vplinili tatovi, vedoč, da tam niti sedaj nikdo ne stanuje in obetajo si obilega plena. Poleg vile je pa mala hišica stanovanje oskrbnika dotične vile, Franc Šavnik, ki ima nalog, stražiti vilo in oskrbovati k njej spadajoče posestvo. Glavni vhod v vilo je iz previdnosti zvezan s alarmnim zvončkom z oskrbnikovim stanovanjem. — Ta zvonček je prišel v torek o polnoči na vso moč zvoniti, oskrbnik je takoj poklical policijo. Ni bilo treba čakati dolgo, ko sta se prav politihoma — nič hudega sluteč — priplazila iz vile dva človeka z res obilnim plenom in sicer naravnost v roke — redarjev. To sta: 20letni tečaj Matevž Čebon iz Kihenberka in 21letni tečaj Josip Bizjak iz Trsta. Ko sta bila ta dva vklepana, so policiji naenkrat opazili, da se nekdo skriva na strehi vile za dimnik. Policijski nadzornik je dotičnika pozval, naj pride nemudoma s strehe, a ker ga ni ubogal, je splezal na streho eden redarjev in pregledal skrivajočega se, ki je tudi prišel takoj v roke policajev. Ta se kliče: Filip Tavčer iz Ivanograda pri Komnu, ki je nedolgo temu, desertiral iz sezonske garnizije. Tega zadnjega je policija izročila vojaški oblasti, medtem ko je prva dva oddala deželnemu sodišču.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Povožli je dne 28. jan. ob 11. uri ponoči vlak železnišk. čuvarja Erkerja blizu črešnjevskega predora, ko je šel domu iz Pragerskega v Črešnjeve. Nesrečni, oče 7 otrok, je bil na mestu mrtve.

Profesor Blaž Matek t. V Mariboru je nedavno umrl po daljšem bolehanju g. Blaž Matek, profesor na tamkajšnji gimnaziji. Pokojnik je bil doma v Gornjem gradu. Po končanih modroslovnih študijah je bil dolga leta suplent na celjski gimnaziji. Dasi

CARNEGIE TRUST COMPANY.

115 Broadway, New York.

Glavnica in prebitek \$2.500.000.00

Depozitarna za državo in za mesto New York.

URADNIKI:
J. B. REICHMANN, President.
JAMES ROSS CURRAN, Vice-President. ROBERT L. SMITH, Vice-President.
STANTON C. DICKINSON, Treasurer. ROBERT B. MOOREHEAD, Secretary. JOHN J. DICKINSON, JR. Asst. Treas. ALBERT E. CHANDLER, Asst. Sec'y.
LAWRENCE A. RANAGE, Trust Officer. CHARLES E. HAMMETT, Asst. Tr.
JAYESTER G. BALL, Auditor. CHAS. M. SCISM, Asst. Auditor. PHILIP J. RUSY, Jr., Cashier.
Določena depozitarna za New York Cotton Exchange.
New York Futures Exchange in New York Cotton Exchange.
Zastopnik države v vsaki državi za državo Tennessee.
Carnegie varnostne shrambe pod bančništvom.

je bil v svoji stroki večak — poučeval je matematiko in fiziko —, vendar je moral skoro deset let čakati na stalno nameščenje.

BALKANSKE NOVOSTI.

Konjska kopita kaže ustava za Bosno in Hercegovino na vseh koncih in krajih. Tako n. pr. je v njej določeno, da poslanci dež. zbora uživajo imuniteto za govore in glasovanja v dež. zboru, če se pa njih govori ponatisnjeno, ti ne uživajo imunitete in se jih lahko, če vsebujejo kaj kaznjivega, konfiscira, poslance pa zaradi takega govora kazensko zasleduje. Avstrija, ti si vzor moderne države!

Emigracija bosanskih muslimanov in dunajski "Vaterland". "Vaterland" se bavi z izseljevanjem muslimanov iz Bosne in Hercegovine in pravi, da to izseljevanje pospešujejo razni elementi v Makedoniji, da bi tam pomnožili muslimanski in ob ste no potisnili krščanski element. V Bosni sami pa podpira emigracijo madžarska agrarna banka, ki hoče na mesta muslimanov naseliti Madžare, da bi Ogrji lahko pozneje afirmirali nove pravice do priklapljenja Hercegovine k Ogrski.

Škof proti nadškofu. Biskup Marković v Banjalaki je objavil v sara jevski "Hrv. Zajednici" izjavo, da on in duhovščina njegove škofije vztraja pri "Hrv. Nar. Zajednici", ker ta doslej še ni v nobeni zadevi storila ničesar proti katoliški veri ter da za sedaj odklanja vstop v Štadlerjevo klerikalno stranko.

RAZNOTEROSTI.

Kako je mrlič poteval na železnici. Neki Poljak, težko bolan, je zaprosil sorodnika, naj da njegovo telo, ko umre, prepeljati v njegovo rojstno mesto. Sorodnik (da si tem bolj za sigurno nasledstvo do imetja bolnikovega) seveda radevolje obljubi. Poljak umre. Sorodnik pa se je zbal velikih stroškov za prevoz, zato se dogovori z vlakovodjem, da bi prepeljal mrtveca v navadnem vagonu. Zanesli so ga v neki vagon, posadili ga v naravnem položaju v kot in mu dali v usta debelo smodko. Izgledal je kot živ potnik, ki je malo zadremal. Bila je noč. Na neki postaji stopi v isti vagon neki potnik. Ta, strastni kadilec, ni imel vžgalice, da bi si prižgal smodko, a kadil bi bil jako rad. Nič ni pomagalo, zaprositi je moral "sopotnika", ki je spal v kotu, naj mu da vžgalice. Na prvo prošnjo "sopotnik" molči, istotako na ponovni glasnejši poziv. Zato ga stresne za roko. Nič! To je bilo tudi novemu potniku dovolj, zato krepko potegne za "sopotnikov" rokav. V tem trenutku pa se "sopotnik" iz kota zruši na tla. Čuvstva novega potnika so nepopisna. Jeli pijan, bolan, ali kak zločinec, ki se pretvarja? Prime ga za žilo; ne baje; poslušna na sren; ne baje; telo je mizlo. Za vruga, se zaporo me, češ da sem ga ubil, pomisli potnik; in po dolgem duševnem boju zagradi "sopotnika" in ga vrže skozi okno na progo. — Kmalu na to pride vlakovodja, da pogleda kaj dela njegov "paket". Kako iznenadenje! Namesto tega — živ človek! Bojčje upraša potnika, kaj se je zgodilo z onim, ki je sedel tam v kotu. Potnik se bolj bojčje, ves bled, odgovori: "Nič! kaj bi se bilo zgodilo! — Na zadnji postaji je stopil z vlaka!"

Rodbinska drama. Fotograf Bogvi v Vel. Varadinu, ki je živel z ženo v vednem prepiru je hotel nedavno posiliti svojo 18letno hčerko. Mati ji je prihitela na pomoč in nastal je pretep. V tem zgrabi hčerka sekiro in poseka očetu glavo. Sama se je javila sočinji.

Ali hočete dobiti nekaj pojma O ANGLEŠČINI in AMERIŠKI PISAVI?

Pišite na nas. Poučujemo že dve leti potom dopisovanja angleščino in lepopise. Pojasnila popolnoma zastoj. Pišite še danes!

Slovenska korespondenčna šola, 6119 St. Clair Ave. (Special Box 10) Cleveland, Ohio.

IŠČEJO SE

šivalke za ženske slamnike. Plača dobra in dolga sezona. Le dobro izučene šivalke naj vprašajo pri: Knobel & Jacobson, 23 Great Jones St., New York City. (18-19-2)

DELO DOBE

izvežbane šivalke moških slamniov. Dela na Willeox & Gibbs strojih. Dolga sezona, dobra plača. Charles Levy's Sons, 691 Broadway, New York City. (18-19-2)

NAZNANILO.

Slovensko katoliško podporno društvo SV. JOŽEFA St. 12 J. S. K. J. za Pittsburg, Allegheny, Pa., in okolico ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvenikom se naznanja, da bi se istih v polnem številu udeleževali ter redno donosili svoje mesečne prispevke. Nekateri udje, ki se radi oddaljenosti ali dela ne morejo svoj udeležiti, naj svoje mesečino na nekte rega izmed izvršujočih uradnikov pod spodaj navedenim naslovom dopošiljajo.

Uradniki za leto 1910 so slednji:

Predsednik: Vincenc Volk, 28 Tell St., Allegheny.

Podpredsednik: Fran Hrovat (Klančar), 407 St. No. 123, Pittsburg.

I. tajnik: Josip Muška, 1120 Spring Garden Ave., Allegheny.

II. tajnik: Nik. Povše, 34 Garden St., Troy Hill, Allegheny.

Blagajnik: Fran Strauss, 27 High St., Allegheny.

Zastopnik: Ferdinand Volk, 122 42nd St., Pittsburg.

Zastavonoša: Fran Golob.

Odbor:

Ivan Simončič, 710 Madison Ave., Allegheny.

Alojzij Butkovič, 5414 Berlin Alley, Pittsburg.

Fran Kresse, 5106 Natrona Alley, Pittsburg.

Dominik Strniša, 4 Rückenbach St., Allegheny.

Jakob Laurič, 5106 Natrona Alley, Pittsburg.

POZOR rojakil

Kdo kupuje ure ali druge stvari, ne najde po lupo slikani slovenski cent. Cena se sode naka, če nje ne plača. Mi posilimo boljša in cenejša darila direktno v stari kraj in jamčimo za sprejem! Pišite danes po cent.

DERGANCE, WIDETICH & CO., 1622 Arapahoe St., Denver, Colorado

Njihova privlačnost je brezmejna.

Čisti turški tobak, kterega se rabi pri izdelovanju je tak, da se te cigarete vsakomur priljubijo. Iz tega tobaka se izdelujejo le najboljše in najdražje cigarete, kterih si ne more vsakdo privoščiti. Vse to smo pa spremenili in sedaj se je med našimi kadilci našlo mnogo kritikov, kteri nad vse hvalijo

Turkey Red Cigarettes

Le našemu velikanskemu nakupu tobaka — ki je bil rookrat večji od vsakega drugega nakupa — se je zahvaliti, da zmoremo dati te vrste cigaret deset komadov za deset centov.

Bogate, lepo dišeče in lahke.

Izbran turški tobak in krasen duh je lasten TURKEY RED cigaretam — iz kterih je vse, kar je slabo, odstranjeno.

Njih vonj in okus mora zadovoljiti vsakega kadilca. Tudi predsednik Zjediniteljnih držav ne more kaditi boljših cigaret, kakor jih zamorete kaditi Vi, ako kupite Turkey Red Cigarette.

10c. za 10

Pri vseh prodajalcih cigar.

Kupite danes jedno škatljo.

Poskusite jedno in prepričajte se.

S. ANARGYROS, A Corporation, owned by the AMERICAN TOBACCO CO.

Spominjajte se stare domovine in družbe

SV. CIRILA IN METODA

Zahtevajte in kupujte Ciril-Metodove smodke in vžgalice

Ako storite tako, spolnujete Vašo narodno dolžnost

Po slovenskih naselbinah, kjer trgovci ne prodajajo narodnega blaga, se prosijo slavna slovenska društva, da si ga nabavijo v svrhu nadaljne razprodaje. Na ta način ne bi podpirali samo družbe sv. Cirila in Metoda, ampak bi tudi lahko vsako leto napravili lep dobiček za svoja društva.

Ciril-Metodove smodke razpošiljamo tudi posameznikom širom Amerike in sicer 50 komadov za \$2.00, 100 kom. za \$3.60, fine havanske pa 50 komadov za \$3.80, 100 kom. za \$7.00 poštne prosto.

Pojasnila dajo in naročila sprejemajo glavni zalagatelji za Ameriko:

A. AUSENIK & CO., 82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK!

Josip Russ, THOMAS, W. VA.

trgovina

z mešanim blagom, Saloon in Grocerija.

Pri meni vsakdo dobi kar želi in to po najnižji ceni. Pridite in prepričali se bode.

Notary Public. Izvršujem točno in pravilno vsa v notarski posel spajajoča dela. SVOJI K SVOJIM!

Gosp. Jos. Russ je naš zastopnik za vse posle in ga rojakom toplo priporočamo! — "GLAS NARODA".

Compagnie Generale Transatlantique.

[Francoska parobrodna družba.]

Direktna črta do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Poštni parniki so:

"La Provence"	na dva vikaja	14,200 ton.	20,000 konj in moč
"La Savoie"	"	12,000 "	25,000 "
"La Lorraine"	"	12,000 "	25,000 "
"La Touraine"	"	12,000 "	25,000 "
"La Bretagne"	"	8,000 "	9,000 "
"La Gascogne"	"	8,000 "	9,000 "

Glavna agencija: 19 STATE ST., NEW YORK
Corner Pearl Street, Chesbrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtih c. a. v. uri dopolnoma in pristanišča šte. 42 North River, ob Mutton St., N. Y.:

La Bretagne	24. febr. 1910.	*LA PROVENCE	17. marca 1910.
*LA SAVOIE	3. marca 1910.	*LA TOURAINE	24. marca 1910.
*LA LORRAINE	10. marca 1910.	*LA SAVOIE	31. marca 1910.

POSEBNA PLOVITBA

V HAVRE:

Poštni parnik LA GASCOGNE odpluje dne 19. februarja ob 3. uri pop. Parniki s zvezdo razsena, naj imajo po dve vikaja.

M. W. Kozminski, generalni agent za zapad, 71 Dearborn St., Chicago, Ill.

COPENHAGEN SNUFF

TOBAK in njega znanstvena prireditve

NAČIN PRIREJANJA.

Tobak je rastlina in za človeško rabo se ga mora ravno tako pripraviti, kakor se pripravi druge rastline. Med dobro prirejenim tobakom in SUROVIM ali pa tudi le OSUŠENIM je ravno taka razlika, kakor med dobro in le na pol izkuhanjo jedjo. Pripravljanje nosilancev je za tobak ravno ono, kar je kuhanje za jed invlezanje za vino.

Nosilancev je znanstveno o prirejen tobak za človeško rabo.

ČEMU IMAJO LJUDJE RAJŠE COPENHAGEN, KAKO DRUGE VRSTE TOBAK ZA ZVEČENJE?

Ker je izdelan iz najboljšega in najčistejšega tobaka in ker ima skrajno dober duh. Ker ohrani svoj duh in tudi svojo moč. Ta tobak je tudi ekonomičen, ker traja dalj časa, kakor drugi. Ta tobak ni toba žvečiti, temveč deno naj se ga v usta (med dolenjo ustnico in čeljust). Njegova slast je sladko-hladna, prijetna in čista.

Ta tobak je znanstveno prirejen za človeško rabo.

Jamstvo kakovosti in čistote.

Copenhagen Snuff je izdelan iz najboljšega, starega in dobro dišečega tobačnega lista, kteremu je pridejen delež povsem čistih tobačnih smesi. Pripravljanje tako, da mu je odvzeta vsa grenkoba in kislina naravnega listnatega tobaka.

Pozor! — Vzemite si mal komaličnik Copenhagena, ker inace bodele mislili, da je premočan. Copenhagen Snuff obstoji iz malih zrnčic čistega, dobrega tobaka za čikanje in vteč tega je njegova moč bolj občutljiva, kakor pri listnatem tobaku, oziroma razmerje je ravno tako, kakor pri kavi, kajti drobno semleta kava je vedno močnejša, kakor ona, ki je v debelih zrnih.

Copenhagen Snuff je najboljši tobak za čikanje na svetu.

AMERICAN SNUFF COMPANY, Dept. S., 111 Fifth Avenue, New York, N. Y.

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania.
sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: **MIMAE ROVANSEK**, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: **GEORGE KOS**, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: **IVAN PAJK**, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: **ANDY VIDRICH**, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: **FRANK SEGA**, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blaga: **IVAN BREZOVEC**, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

RAĐNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nads. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK KERKO, nadzornik, P. O. Box 101, Conemaugh, Pa.
JOSIP DREMELJ, nadzornik, L. Box 275, Conemaugh, Pa.

POŠTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primo, Colo.
IVAN GLAVIC, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZRAĐNIKI:

M. T. H. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Členova društva, odzema njih uradniki so aljudno prošli pošiljal.
Zar naravnost na blagajnik in nikomur drugem, vse druge dopise pa
na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali
sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika take pomankljivosti, naj
se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika da se v prihodnje
popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

V padlšahovej senci.

Spisal Karl May; za G. N. priredil B. P. L.

SESTA IN ZADNJA KNJIGA.

Ž U T.

(Nadaljevanje.)

"Kako to veš?"

"Vem, kaj se je zgodilo. Poročali so mi in sem vas tudi videla pri-
hajati."

Pokaže na okroglo odprtino v steni. Ker je obrneja proti vasi, nas
je res lahko videla.

"Kdo misliš, da sem," vprašujem nadalje.

"Ti si največji in najhujši sovražnik mojega moža."

"Tvojega moža? Kdo je to?"

"Gostilničar."

"Toraj si ti gostilničarka! Kak vzrok imaš, da me imenuješ so-
vražnika svojega moža?"

"Ker si ga vjel in ga že dolgo časa zasleduješ."

"To že veš? Potem si se gotovo za moj prihod pripravila. Povej mi:
ali nisi z gostilničarjem Dezelimom v Izmilanu znana?"

"Celo v sorodu sem z njim," mi ježno zakliče. "Bil je moj brat in ti
si ga usmrtil. Alah naj te prekolne!"

Mirno se vsedem na rob zaboja in si trojico ogledujem. Žutova žena

je se vedno lepa. Gotovo je zelo vročarstva, morda in ker al naj
zaupnic svojega moža. Obe drugi sta stari babnici, ki se z nikomur dru-
gim, kakor z odurnostjo odlikujeta. Ko vprašam, kdo sta, mi gostilničarka
odgovori:

"Moja mati in njena sestra. Jako te ljubita, ker si morilec mojega
brata!"

"Odrekam se te ljubezni, njuno sovraštvo me pa ne briga. Dezelima
nisem usmrtil. Ukradel mi je konja. Bil je slab jezdec, konj ga je vrgel
raz sebe, in pri tem si je vrat zlomil. Ali sem ga usmrtil?"

"Da, ker si ga zasledoval. Če tega ne bi storil, mu ne bi bilo treba
prekočiti vode in pasti pri tem z konja!"

"Poslušaj, ti imaš pa jako čudne nazore. Če mi ukrade tat dragoce-
nega konja, mi moraš vendar dovoliti poskus, dobiti ga nazaj. Ker pa
celo želiš, naj me Alah prekolne, se ne čuje lepo iz ust nežne ženske in je
zraven tega tudi velika neprevidnost. Kakor zadeva stoji, me ne smeš
žaliti. Moč imam, da te kaznujem."

"In mi imamo moč, da se potem maščujemo!" grozi z energičnim na-
glasom.

"Tako? Videti je, kakor bi bila o vaši moči dobro poučena. Gotovo ti
je mož mnogo zaupal."

Da bi jo privedel k neprevidnosti, rečem to zasmehljivo. Res pravi
jako jezna:

"Da, njegovo popolno zaupanje posedujem. Vse mi je povedal in radi
tega dobro vem, da si izgubljen!"

"Da, misliš sem si že, da bode Žuta vse vedela in —"

"Žuta?" me prekine. "To nisem!"

"Ne taji! Kara Nirwan je priznal, da je Žut."

"To ni res!" vikne boječe.

"Ne lažem. Priznal je pred vašimi očeti, ko sem mu rekel, da je pre-
bojazljiv, da ti mojemu zatrevanju pritril."

"O Alah! Da, tak je! Raje se spravi v pogubo, kakor bi dopustil, da
bi ga kdo imenoval bojazljivcem!"

"S temi besedami se pridružuješ njegovemu priznanju. Pravzaprav
z vami ženami nimam ničesar opraviti; toda ti si njegova zaupnica in
sokrivka. Deliti bodeš morala z njim osodo, če nas ne pripraviš do tega,
da milo s teboj ravnamo."

"Gospod, s to stvarjo nimam ničesar opraviti!"

"O, pa še veliko! Več let si bila tovarišica pri hudodelstvih in zato
bodeš morala sedaj trpeti. Žuta bode najbrže obesili."

"O Alah! — Mene tudi?"

"Prav gotovo!"

Babnice pričnejo sedaj glasno kričati.

"Sedaj tulite," nadaljujem. "Mari bi tudi preje kričale! Ali ste
res mislile, da hudodelstva ne pridejo na dan? Povem vam, da so vsi vaši
zavezniki izgubljeni, in da bode marsikdo od njih moral pustiti življenje."
Obe stariči začeta viti roke. Žuta gleda nekaj časa pred-se, in potem
vpraša:

"Govoril si preje o milosti. Kako to meniš?"

"Meniš sem, da te bodo milostljivejši sodili, če jim daš za to povod."

"In v čem obstoja ta povod?"

"V odkritosrčnem priznanju."

"Saj je moj mož že vendar vse priznal. Izprašuj ga, če hočete še
kaj več izvedeti."

"Popolnoma pravilno. Tudi ni moj namen vas tukaj izpraševati in mo-
goče izsiliti kakšno priznanje. Preiskava, pri kateri bodem jaz kot priča navzoč,
se bode vršila v Prizrenu. Toda moja izpovedba bode veliko zalegla in mo-
goče bodem dobro za tebe govoril."

"Povej mi toraj, kaj naj storim!"

"No, odkritosrčen hočem biti s teboj. Jaz in moji tovariši smo iz tuje
dežele. Vrnili se bomo nazaj in nikdar več ne pridemo semkaj. Radi
tega nam je precej vseeno, kdo je bil od vas oškodovan in če vas za to doleti
kazen. Ni nam pa vseeno, kar ste proti nam podvzeli. Ker smo pa k sreči
ostali pri življenju, hočemo biti milostljivi, če se nam povrne škoda, katero
smo trpeli. Lahko pomagaš, da se to zgodi."

"Kolikor je meni znano, nisi trpel nikake škode."

"Vidi se, da si res prav dobro poučena. Da, direktne škode nočem ra-
čunati. Toda izropali ste Angleža in trgovca Galingré. Upam, da je še
vse, kar ste jim odvzeli, tukaj?"

je se vedno lepa. Gotovo je zelo vročarstva, morda in ker al naj
zaupnic svojega moža. Obe drugi sta stari babnici, ki se z nikomur dru-
gim, kakor z odurnostjo odlikujeta. Ko vprašam, kdo sta, mi gostilničarka
odgovori:

"Moja mati in njena sestra. Jako te ljubita, ker si morilec mojega
brata!"

"Odrekam se te ljubezni, njuno sovraštvo me pa ne briga. Dezelima
nisem usmrtil. Ukradel mi je konja. Bil je slab jezdec, konj ga je vrgel
raz sebe, in pri tem si je vrat zlomil. Ali sem ga usmrtil?"

"Da, ker si ga zasledoval. Če tega ne bi storil, mu ne bi bilo treba
prekočiti vode in pasti pri tem z konja!"

"Poslušaj, ti imaš pa jako čudne nazore. Če mi ukrade tat dragoce-
nega konja, mi moraš vendar dovoliti poskus, dobiti ga nazaj. Ker pa
celo želiš, naj me Alah prekolne, se ne čuje lepo iz ust nežne ženske in je
zraven tega tudi velika neprevidnost. Kakor zadeva stoji, me ne smeš
žaliti. Moč imam, da te kaznujem."

"In mi imamo moč, da se potem maščujemo!" grozi z energičnim na-
glasom.

"Tako? Videti je, kakor bi bila o vaši moči dobro poučena. Gotovo ti
je mož mnogo zaupal."

Da bi jo privedel k neprevidnosti, rečem to zasmehljivo. Res pravi
jako jezna:

"Da, njegovo popolno zaupanje posedujem. Vse mi je povedal in radi
tega dobro vem, da si izgubljen!"

"Da, misliš sem si že, da bode Žuta vse vedela in —"

"Žuta?" me prekine. "To nisem!"

"Ne taji! Kara Nirwan je priznal, da je Žut."

"To ni res!" vikne boječe.

"Ne lažem. Priznal je pred vašimi očeti, ko sem mu rekel, da je pre-
bojazljiv, da ti mojemu zatrevanju pritril."

"O Alah! Da, tak je! Raje se spravi v pogubo, kakor bi dopustil, da
bi ga kdo imenoval bojazljivcem!"

"S temi besedami se pridružuješ njegovemu priznanju. Pravzaprav
z vami ženami nimam ničesar opraviti; toda ti si njegova zaupnica in
sokrivka. Deliti bodeš morala z njim osodo, če nas ne pripraviš do tega,
da milo s teboj ravnamo."

"Gospod, s to stvarjo nimam ničesar opraviti!"

"O, pa še veliko! Več let si bila tovarišica pri hudodelstvih in zato
bodeš morala sedaj trpeti. Žuta bode najbrže obesili."

"O Alah! — Mene tudi?"

"Prav gotovo!"

Babnice pričnejo sedaj glasno kričati.

"Sedaj tulite," nadaljujem. "Mari bi tudi preje kričale! Ali ste
res mislile, da hudodelstva ne pridejo na dan? Povem vam, da so vsi vaši
zavezniki izgubljeni, in da bode marsikdo od njih moral pustiti življenje."
Obe stariči začeta viti roke. Žuta gleda nekaj časa pred-se, in potem
vpraša:

"Govoril si preje o milosti. Kako to meniš?"

"Meniš sem, da te bodo milostljivejši sodili, če jim daš za to povod."

"In v čem obstoja ta povod?"

"V odkritosrčnem priznanju."

"Saj je moj mož že vendar vse priznal. Izprašuj ga, če hočete še
kaj več izvedeti."

"Popolnoma pravilno. Tudi ni moj namen vas tukaj izpraševati in mo-
goče izsiliti kakšno priznanje. Preiskava, pri kateri bodem jaz kot priča navzoč,
se bode vršila v Prizrenu. Toda moja izpovedba bode veliko zalegla in mo-
goče bodem dobro za tebe govoril."

"Povej mi toraj, kaj naj storim!"

"No, odkritosrčen hočem biti s teboj. Jaz in moji tovariši smo iz tuje
dežele. Vrnili se bomo nazaj in nikdar več ne pridemo semkaj. Radi
tega nam je precej vseeno, kdo je bil od vas oškodovan in če vas za to doleti
kazen. Ni nam pa vseeno, kar ste proti nam podvzeli. Ker smo pa k sreči
ostali pri življenju, hočemo biti milostljivi, če se nam povrne škoda, katero
smo trpeli. Lahko pomagaš, da se to zgodi."

"Kolikor je meni znano, nisi trpel nikake škode."

"Vidi se, da si res prav dobro poučena. Da, direktne škode nočem ra-
čunati. Toda izropali ste Angleža in trgovca Galingré. Upam, da je še
vse, kar ste jim odvzeli, tukaj?"

Na vsa vprašanja odgovarja hitro, ne da bi se premisljala in z izrazom
največje odkritosrčnosti. Vendar ji ne morem in ne smem verjeti. Uvidim,
da bi bilo zaman, če bi se dalje v njo silil in jo izpraševal. Saj si moram
misliti, da mi tudi do sedaj ni resnice pripovedovala. Radi tega se z zaboja
dvignem in pravim:

(Dalje prihodajš.)

POZOR ROJAKI!

Novoiznajdena, garantirana, zdrava
Alpen Tinktura za plešaste in golebrad-
ce od ktereja v 6 tednih lepi, gosti lasje,
brki in brava popolnoma zrastejo. Re-
umatizem in trganje v rebrah, nogah in
križi, kakor potne noge, kurje oči,
bradavice in osebline, vse te bolezni se
popolnoma odstranijo. Da je to resnica,
se jantči \$500. Pišite takoj po cenik,
ktereja Vam pošljem brezplačno!

JAKOB VANCIC,

P. O. Box 69, CLEVELAND, O.

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in
popravim po najnižjih cenah, a delo
trpečno in zanesljivo. V popravu zas-
lajno vsakdo pošlje, ker sem že nad 16
let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem
lastnem domu. V popravku vsamem
kranjske kakor vse druge harmonike te
računam po delu kakoršna kdo zahteva
brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL,

1017 E. 62nd Str., Cleveland, O.

DELO DOBI

25 slovenskih premogarjev in sicer v
rovu Edna Stev. 1: slope mine, 6-7
čevljev premoga. Odprte svetilke in
le v razpokinah se rabi zaprti ali
safety lamps. Večina tamošnjih sta-
rejših premogarjev so Slovenci.
Štrajka ni. — Poudarje naj se pošlje-
jo v slovenskem, angleškem ali pa
tudi v nemškem jeziku na:

United Coal Co.,
Bank for Savings Bldg.,
Pittsburg, Penn.
(16-2—16-3 2x v ted)

POTREBUJEM 10,000 DELAVCEV

za delo na železnici na zapadu, po-
sebnost po Montani in Washingtonu.
Plača od \$1.50 naprej. Bivanje za-
stoj. Voznja iz Minneapolis, Minn.,
zastoj. Podatki za nakup farm za-
stoj, ktere treba vedeti, da se ne
vjame v dolg in da ves prihranjen
denar ne izgubi.

Obrnite se pisмено ali osebno na:
William Brunsehmied,
708 10th St., South, Minneapolis,
(2x 11&18—2) Minn.

Kje se nahaja FRAN PAJNIC, po
domače Boštjanec iz Bukovec pri
Ribnici? Pred šestimi leti je bil
v Collinwoodu, Ohio, in sedaj pa
ne vem, kje se nahaja. Prosim ce-
njene rojake, če kdo ve, kje se na-
haja, da mi naznani. — John Che-
sarek, Box 16, Bear Creek, Mont.

Kje je moj brat ANTON KOVAČIČ?
Doma je iz Bertice pri Bistrici na
Notranjskem. Pred štirimi leti je
šel iz starega kraja v Združene
države. Prosim cenjene rojake, če
kdo ve, kje se nahaja, da mi na-
znani, ali naj se pa sam javi, za
kar mu bodem zelo hvaležen. —
Joseph Kovačič, Box 205, Rich-
wood, W. Va. (17-21—2)

SLUŽBO DOBI

Dekle, ktero je navajano v kuhinji,
dobi službo v saloonu, kjer so tudi
boarderji. Plača je od \$15.00 do
\$20.00 na mesec, po dogovoru. Za
natančna pojasnila obrnite se na:

Martin Mohar,
P. O. Box 102, Aldridge, Mont.

POZOR KROJAČI!

Takoj rabim tri krojače (Vest-
makers), kteri razumejo izdelovati
telovnike. Oglasite se pisмено na
naslov:

Martin Kotze (Vestmaker),
6 E. 6th St., Kansas City, Mo.
(14-19—2)

POZOR ROJAKI!!

Varujte se po nizki ceni ponujana zdravila in onih
zdravnikov, kateri vam hitro zdravljenje obljubujejo.

Ravno sedaj je najnevarnejši čas, ko človek najhitreje oboli. V tem času se najraje oglašajo zdravniki-mazači, kateri
bolezni niti poznati ne morejo, še manj pa ozdraviti. Ponujajo pa bolnikom po ceni ničvredna zdravila, ki pa več škodujejo,
kakor koristijo.

VARUJTE SEBE IN VAŠO DRUŽINO.

Vsak Slovenec mora čuvati samega sebe, kakor tudi svojo družino pred takimi zdravniki in zdravili.
Ne pustite se zapeljavati in na ta način varati od zdravnikov, katerih nobeden ne pozna. Slavni zdrav-
niški zavod **COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE** je poznan pri vseh Slovencih, ki mu hvalo dajejo in
ga častijo. Tekom pretečenih 13 let svojega obstanka so zdravniki tega zavoda ozdravili na tisoče Slo-
vencev. Vsled tega se nahaja v tem zavodu tudi na tisoče in tisoče zahvalnih pism od Slovencev, katerih
drugi zdravniki niso zamogli ozdraviti, ker ne razumejo zdraviti in ne poznajo pravih sredstev in dobrih
zdravil. Zdravniška spretnost in čudodelna metoda zdravnikov **The Collins N. Y. Medical Institute** je še
vsakem pomagala.

Ako toraj bolnujete na kateri od naštetih ali sličnih bolezni, kakor: boleznij pljuč, prs, jeter, črev, želodca, mehurja ali bolezni v grlu, nosu, glavi,
ušesih, očeh, ali ako imate katar, kašelj, težko dihanje, bljuvanje krvi, mrzlico ali vročico, nepravilno prebavo, zlato žilo, reumatizem, trganje po životu,
nečisto ali pokvarjeno kri, vrtoglavost, nervoznost, vodenico ali kako drugo živčno bolezen, anemoglost, občevanju, posledice samozabavljanja,
mazule, hraste ispadanje las ali kako druge kožne bolezni. Vse ženske bolezni, kakor padanje maternice, neredno čiščenje, neplodovitost, beli tok, sifilis,
jetiko itd. Ako imate tajno meško ali žensko bolezen, ne odlašajte niti dneva ter pridite osebno v ta znameniti zavod ali pa pišite v slovenskem jeziku na

The Collins New York Medical Institute.

140 WEST 34th STREET — NEW YORK,

kjer ste lahko sigurni, da dobite najboljša zdravila, izbornost postrežbo ter bodete pod oskrbo glavnega profesorja in ravna-
telja tega slavnega zavoda, kateri je ozdravil že na tisoče Slovencev tekom 13 let svojega obstanka tega slavnega in
dobrodelnega zavoda. Vsakemu slovincu je znano dobro ime in slovitost **THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE**
in da je eden najstarejših in najboljših, in da je edini zdravniški zavod v New Yorku ki se sme imenovati **THE COLLINS**
NEW YORK MEDICAL INSTITUTE in da oglašuje samo zato, da vas ozdravi. Mnogo drugih zdravnikov ki danes po čas-
sopisih oglašajo in zdravila po nizki ceni prodajajo, dasiravno niso nič vredna, so pri Collins New York Medical Institute
prosili za dovoljenje, da bi se v tem slavnemu zavodu učili spoznavati bolezni in pripravljati dobra zdravila, ki tudi res
ozdravijo.

Posljite 15 centov v znamkah za, znamenito, od Dr. E. C. Collinsa spisano knjigo: "Človek, njegovo
življenje in zdravje", katera vas pouči kako si zamorete zdravje ohraniti in kako Vam je mogoče
v slučaju bolezni ozdraviti. To znamenito knjigo bi morala imeti vsaka slovenska družina v hiši.

Vsa pojasnila in nasvete vam daje ravnatelj sam, in to zastoj. Pišite ali pa pridite osebno v

Collins N. Y. Medical Institute

140 W. 34th Street, New York City.

Dr. S. E. Hyndman, Vrhovni ravnatelj.

URADNE URE 80: Vsaki dan od 10 ure dopoldan do 5 ure popoldan. Ob nedeljah in praznikih od 10 dopoldan do 1 ure popoldan. Ob torkih in petkih
od 7 do 8 ure zvečer.

PROFESOR Dr. E. C. COLLINS, ustanovitelj Collins N.Y. Medical Institute za dobrobit Slovencev v Americi.